

inhoud

1. INLEIDING.....	3
1.1. VOORWOORD.....	3
1.2. HET STATUUT VAN HET KORPS VAN AANVALSMANNEN.....	4
1.2.1. Kandidatuurstelling.....	4
1.2.2. Behandeling der kandidaatstelling.....	4
1.2.3. De aanvalsmann.....	4
1.2.4. De aanvalsmann houder van het nationaal diploma.....	6
1.3. DOEL EN ORGANISATIE VAN HET KORPS.....	6
1.3.1. Doel.....	6
1.3.2. Organisatie.....	6
1.3.2.1. DE LOKALE COMMISSIE.....	6
1.3.2.2. DE NATIONALE COMMISSIE.....	7
2. ALGEMEENHEDEN.....	9
2.1. DE AANVALSMAN.....	9
2.1.1. Wat is een aanvalsmann?.....	9
2.1.2. Hoe wordt men aanvalsmann?.....	9
2.1.3. Hoe blijft men aanvalsmann?.....	10
2.1.4. Wie is een goede aanvalsmann?.....	10
2.1.5. Wie is een slechte aanvalsmann?.....	10
2.1.6. Verzekeringen.....	10
2.2. MATERIAAL VAN DE AANVALSMAN.....	11
2.2.1. Kledij - kostuum.....	11
2.2.2. Het schoeisel.....	11
2.2.2.1. Soorten schoeisel.....	11
2.2.2.2. ONDERHOUD.....	12
2.2.3. Het masker.....	12
2.2.4. De handschoenen.....	12
2.2.5. Latten en takken.....	12
2.2.5.1. ALGEMEEN.....	12
2.2.5.2. SOORTEN LATTEN.....	12
2.3. CLUBVERPLICHTINGEN.....	13
2.4. FYSIEKE CONDITIE EN GEDRAGINGEN VAN DE AANVALSMAN.....	13
2.4.1. De aanvalsmann voor de wedstrijd.....	13
2.4.2. De aanvalsmann tijdens de wedstrijd.....	13
3. DE AANVALSMAN EN HET RINGPROGRAMMA.....	15
3.1. DE AANVALLEN.....	15
3.1.1. Reglement N.V.B.K.....	15
3.1.2. De aanvalsmann tijdens de aanvallen.....	15
3.1.3. Tijdens de aanval zelf.....	16
3.1.4. Het staken van de aanval.....	16
3.1.5. Soorten aanvallen.....	17
3.1.5.1. Vluchtende aanval naar links of naar rechts.....	17
3.1.5.2. Van de hond wegvluchtende aanval.....	17
3.1.5.3. Aanval door een voorwerp.....	17
3.1.5.4. Aanval over een hindernis.....	17
3.1.5.5. Aanval tegen springtoestellen.....	17
3.1.5.6. Aanval tegen afsluiting af omheining.....	17
3.1.5.7. Aanval waarbij voorwerpen worden weggeworpen.....	17
3.1.5.8. Aanval waarbij aanvalsmann op stoel zit.....	17
3.1.6. Belangrijke opmerkingen.....	18
3.2. DE ONDERBROKEN AANVAL.....	18
3.2.1. Reglement N.V.B.K.....	18
3.2.2. Wijze van optreden van de aanvalsmann.....	18
3.3. HET OPZOEKEN.....	19
3.3.1. Reglement N.V.B.K.....	19
3.3.2. Inleiding.....	19

3.3.3.	<i>Verbergen.</i>	19
3.3.4.	<i>Ontdekking.</i>	20
3.3.5.	<i>Opleiding.</i>	20
3.3.6.	<i>Vluchtpogingen.</i>	20
3.3.7.	<i>Gebruikmaking van het pistool.</i>	21
3.4.	DE MEESTERVERDEDIGING	22
3.4.1.	<i>Reglement N.V.B.K.</i>	22
3.4.2.	<i>Inleiding.</i>	22
3.4.3.	<i>Vertrek.</i>	22
3.4.4.	<i>Volgen.</i>	22
3.4.5.	<i>Handdruk.</i>	22
3.4.6.	<i>Aanvallen van de meester.</i>	23
3.4.7.	<i>De hond verwijderd zich van zijn meester.</i>	23
3.4.8.	<i>Vroegtijdig bijten.</i>	24
3.4.9.	<i>Het gebruik van het voorwerp.</i>	24
3.5.	BEWAKEN ZONDER MUILBAND.	24
3.5.1.	<i>Algemeen reglement N.V.B.K.</i>	24
3.5.2.	<i>Wijze van optreden van de aanvalsman.</i>	25
3.5.3.	<i>Verschillende pogingen bij het bewaken.</i>	26
3.5.3.1.	<i>Het meenemen van een voorwerp.</i>	26
3.5.4.	<i>Afweervoorwerpen.</i>	26
3.5.5.	<i>Het werpen van voorwerpen naar de hond.</i>	27
3.5.6.	<i>Het praten van de aanvalsman tegen de hond.</i>	27
3.5.7.	<i>Dreigende poging.</i>	27
3.5.8.	<i>Plaatsen van een tweede voorwerp door de aanvalsman buiten de cirkels.</i>	27
3.5.9.	<i>Besluit.</i>	27
3.6.	HET BEWAKEN MET MUILBAND.	27
4.	NOSTALGIE	29

Inleiding

1.1. VOORWOORD

Met de aanvalsmen valt of staat onze sport. Voor hem werd dan ook een Nationaal Statuut, een nationale werkwijze nodig geacht, gemaakt en samengebundeld door vooruitstrevende mensen van ons N.V.B.K. die hebben mogen rekenen op de medewerkers en erkentelijkheid van de Raad van Bestuur.

De tijd dat de aanvalsmen de boeman was van de africhter en de hond is voorbij. Het Statuut en Nationale werkwijze zullen hem nu helpen, om op waardige, eerlijke en sportieve wijze, de hem opgelegde taken te laten vervullen.

Aan de jongere generatie aanvalsmannen, zal dit alleen als werkelijke houvast en leidraad dienen en hun respect bijbrengen voor africhter en hond. Het zal de aanvalsmen leren begrijpen dat hij er is, als een onmisbare schakel, om aan de buitenwereld te tonen, waarin en waartoe onze africhting bestaat. Dat hij er is om dat schone van onze africhting en programma te doen helpen lukken, natuurlijk nog altijd volgens de opgelegde regels en volgens de bekwaamheid van africhter en hond.

Na grondige kennis genomen te hebben van zijn eigen statuut en nationale werkwijze, zal de aanvalsmen zijn eigen rechten, maar voorzeker ook zijn plichten kennen en er van overtuigd geraken, dat alleen maar dat ene woord **EERLIJKHEID** onze sport kan dienen.

De in leven geroepen Nationale en Lokale Commissies van het Korps voor Aanvalsmannen, zullen moeten blijven ijveren en werken, om door leiding, voorlichting en vorming, onze aanvalsmannen tot een elite groep van ons N.V.B.K. te maken.

Langs deze weg houdt het Nationaal Bestuur eraan, alle onbaatzuchtige werkers van alle Provincies, die in een klimaat van vertrouwen en sportiviteit hebben samengewerkt om het statuut en Nationale werkwijze van onze aanvalsmannen samen te stellen, van harte te danken.

In de loop van 2004 werd deze nationale werkwijze herzien.

Bedoeling was:

- Met zoveel mogelijk behoud van de huidige werkwijze, de elementen die "uit de tijd" zijn te weren,
- de nieuwe elementen te weerhouden,
- met alle respect voor onze voorgangers,
- de leesbaarheid met behulp van de huidige middelen te verbeteren,
- met zoveel mogelijk behoud van de originele tekst.

Vandaar ook dat wij ter afsluiting een hoofdstuk "nostalgie" hebben voorzien.

Dit moet onze huidige en nieuwe aanvalsmannen een beeld geven van de evolutie binnen onze sport, met dank aan onze voorgangers.

1.2. HET STATUUT VAN HET KORPS VAN AANVALSMANNEN.

1.3. Kandidatuurstelling.

- 1) De kandidatuurstelling dient te gebeuren aan het Bestuur van de club waarbij de aanvalsmen aangesloten is. Het bestuur van de club zal steeds verantwoordelijk zijn voor haar (niet gediplomeerde) aanvalsmen.
- 2) De minimum leeftijdsgrens wordt gesteld op 15 jaar.
- 3) De minimum lengte van de kandidaat is 1.60m.
- 4) De kandidaat aanvalsmen dient lid te zijn van het N.V.B.K..
- 5) De kandidaat dient over een goede gezondheid en lichamelijke conditie te beschikken. Hij mag geen enkel gebrek hebben die het uitoefenen van zijn taak belemmerd.
- 6) Een gediplomeerd aanvalsmen van een ander verbond, wordt niet aanzien als een gediplomeerd aanvalsmen van het N.V.B.K. en dient zich te schikken naar deze statuten.

1.3.1. Behandeling der kandidaatstelling.

- 1) De club welke een aanvalsmen aanneemt, zal dit ter kennis brengen aan de Lokale en Nationale Commissie voor aanvalsmen (per brief, email, of door middel van het toezenden van de daartoe bestemde formulieren van het nationaal secretariaat N.V.B.K.).
- 2) De aanvalsmen moet de cursus voor aanvalsmen volgen, indien hij het nationaal diploma wenst te behalen
- 3) Indien een aanvalsmen, gediplomeerd of niet, een officiële wedstrijd wil lopen dient hij verplicht de lessen te volgen binnen een lokaliteit en dit in de periode voorafgaande aan het desbetreffend sportseizoen. Een aanvalsmen, gediplomeerd of niet, die toch een officiële wedstrijd loopt zonder de lessen gevolgd te hebben, zal gedurende één sportseizoen geschorst worden. Dit wil zeggen dat hij het volgende sportseizoen geen officiële wedstrijden mag lopen. Een aanvalsmen die geschorst is gedurende één sportseizoen, moet tijdens dit sportseizoen uiteraard nog steeds verplicht de lessen volgen, wil hij na zijn schorsing terug een officiële wedstrijd lopen. Een aanvalsmen die voor de tweede maal een officiële wedstrijd loopt zonder lessen gevolgd te hebben, zal zijn Nationaal diploma van aanvalsmen ontnomen worden. Hij zal, na het volgen van de lessen in een lokaliteit, terug voor de Nationale commissie moeten verschijnen en het theoretisch examen afleggen wil hij terug in het bezit komen van het Nationaal diploma.

1.3.2. De aanvalsmen.

- 1) De aanvalsmen die lid is van een club, aangesloten bij het N.V.B.K. en van het Officieel erkende Korps voor Aanvalsmen, zal zich onderwerpen aan de reglementen en de statuten van dit Korps.
- 2) De aanvalsmen heeft recht op de vergoeding van minimum €2.00€ per hond op de trainingen.
- 3) De aanvalsmen heeft recht op een vaste reisvergoeding van 50 € , dit voor gelijk welke officiële wedstrijd. De burgeraanvalsmen wanneer deze gevraagd wordt heeft recht op een vergoeding van 30 € . De aanvalsmen (eveneens de burgeraanvalsmen) heeft recht op het avondeten en verfrissing.

Deze schikkingen zijn van toepassing ongeacht de wedstrijd over een hele of een halve dag verloopt. Voor tweedaagse wedstrijd geldt de dubbele vergoeding.

Voor de Grote prijs der provincies, de Provinciale en Nationale Kampioenschappen zijn de vergoedingen als volgt:

Aanvalsmen: 50 €
Burgeraanvalsmen: 30 €
Karweiman: 20 €
Reserve aanvalsmen 25 €

- 4) De aanvalsmen (en zijn rechten) zullen bescherming krijgen van de Nationale Commissie voor aanvalsmen.

- 5) Indien een aanvalsmen een klacht wenst neer te leggen, zal hij deze overmaken aan de Lokale commissie, deze zal de klacht verder leiden en verdedigen.
- 6) Indien de aanvalsmen tegenover een beslissing van de Nationale Commissie wenst in beroep te gaan, zal hij die klacht moeten overmaken aan het Nationaal Bestuur N.V.B.K.
- 7) Indien deze klacht zuiver technisch is (voor wat betreft het ringprogramma zelf) zal deze onderzocht worden door een klachtencommissie bestaande uit het Dagelijks Bestuur van het Nationale Korps voor Aanvalsmannen en de keurderscommissie.
- 8a) De aanvalsmen welke de officiële cursus (lessen) voor aanvalsmannen volgt kan, na afwerken van 3 wedstrijden met een goede beoordeling over een verloop van minimum 2 sportseizoenen en na slagen in het theoretische examen in aanmerking komen voor het Nationaal diploma voor Aanvalsmannen.
- 8b) Voor de burgeraanvalsmen welke de officiële cursus (lessen) voor burgeraanvalsmannen volgt kan, na afwerken van 1 wedstrijd met een goede beoordeling over een verloop van 1 sportseizoen en na slagen in het theoretische examen in aanmerking komen voor het Nationaal diploma voor burgeraanvalsmannen. De Exsamen zullen afgelegd worden in de localiteiten, deze laten dan weten aan de secretaris wie geslaagd is
- 9) Enkel de aanvalsmen welke een Nationaal Diploma bezit, en gedurende het lopende sportseizoen minstens één wedstrijd met goed gevolg heeft afgewerkt, kan in aanmerking komen voor het deelnemen aan de Kampioenschappen van België en de Grote Prijs Der Provinciën. De aanvalsmannen (3) voor de Provinciale Kampioenschappen zullen aangeduid worden door het bestuur van de Lokale Commissies voor Aanvalsmannen en overgemaakt worden aan het Provinciaal bestuur.
- 10) Om als kandidaat in aanmerking te komen voor de Nationale Kampioenschappen, Grote prijs der Provincies en de Provinciale kampioenschappen dient men verplicht te voldoen aan:
- 1: minimum 2 lessen bijwonen per lopend jaar
 - 2: uitzonderlijk zal, 1 uitzondering wegens verontschuldiging de kandidatuurstelling niet in het gedrang brengen.
 - 3: wanneer een bepaalde gediplomeerde aanvalsmen twee opeenvolgende jaren een verontschuldiging inbrengt, zal het bestuur zijn kandidatuurstelling onderzoeken.
 - 4: regelmatig de lokale vergaderingen bijwonen.
- 11) Een aanvalsmen geloot voor de Nationale kampioenschappen, Grote prijs der Provincies of de Provinciale kampioenschappen dient aanwezig te zijn om 07.00 uur.
- 12) De gediplomeerde aanvalsmannen die in aanmerking komen voor de Nationale kampioenschappen, Grote prijs der Provincies. De lokaliteit zal het nodige doen om de aanvalsmannen die in aanmerkingen komen, hun kandidaat te stellen voor de 4 Nationale wedstrijden. Ze krijgen de keus voor burger of aanvalsmen of allebei.
- 13A) Het provinciaal bestuur zal een selectie maken wie er kan geselecteerd worden voor de Nationale wedstrijden en zullen dan hun namen doorgeven aan de secretaris van het Nationaal korps.
- 13B) De overblijvende kandidaten worden op een briefje geschreven en in een trommel gedaan, de trekking is als volgt. Eerst de aanvalsmannen, dan de burgers en de reserve aanvalsmen. De reserve aanvalsmen zal getrokken worden uit de kandidaten waar de nationale wedstrijd doorgaat; (uit de provincie)
- 14) Nationale afgevaardigden van de provincie waar de Nationale kampioenschappen, Grote prijs der Provincies doorgaat, zal gedurende de voorbereiding op het terrein het door de keurders opgelegde werk aan de aanvalsmannen van dichtbij volgen.
- 15) De aanvalsmannen die geselecteerd zijn voor één van de drie taken kunnen steeds beroep doen op afgevaardigden van het Nationaal bestuur. Wel te verstaan enkel en alleen wat betreft het technische gedeelte van het ringprogramma
- 16) De karweiman wordt aangeduid door de lokaliteit waar de wedstrijd doorgaat

17)Iedere aanvalsmann, aangesloten bij het Korps voor Aanvalsmannen behoort tot een Lokale Commissie. Een Lokale Commissie of Lokaliteit is een groep die opgericht is in een Provincie of regio waar de cursus voor aanvalsmannen kan worden gevolgd. Deze cursus omvat theoretische en praktische lessen.

18)Om bestuurslid van deze Lokale Commissie te worden kan de aanvalsmann zijn kandidatuur schriftelijk verzenden naar de Lokale Commissie voor 1 december. Om de drie jaar is het Bestuur van een Lokale Commissie verkiesbaar of herkiesbaar. 1ste jaar de voorzitter, 2de jaar de ondervoorzitter, 3de jaar de secretaris. Het Bestuur van de Lokale Commissie zal in de tweede helft van januari verkozen worden, na het verstrijken van de ambtstermijn.

19)Een aanvalsmann welke zijn Nationaal Diploma heeft verworven, zal onttrokken worden aan de verantwoordelijkheid van zijn club wat betreft de Nationale werkwijze, en zal afhangen van het Nationaal Comité voor aanvalsmannen. Een club welke geen aanvalsmann heeft om zijn wedstrijd te lopen, kan steeds bij de Lokale Commissie een aanvalsmann aanvragen.

NB.: Een lokaliteit welke geen aanvalsmannen bezit die voldoen aan de nodige vereisten om het Provinciaal Kampioenschap te lopen, kan steeds bij andere lokaliteiten een aanvalsmann(nen) vragen, of zelf een gediplomeerd aanvalsmann uitnodigen uit een andere lokaliteit.

1.3.3. De aanvalsmann houder van het nationaal diploma.

Na drie gunstige bekwaamheidsrapporten, over minimum twee sportseizoenen verspreid, zal de Lokale Commissie een aanvraag doen voor de aanvalsmann tot het bekomen van een Nationaal Diploma. Het theoretisch examen dient met 80% van de punten gehaald te worden en wordt afgenomen door de Nationale Commissie.De vragen worden afgenomen door enkel de afgevaardigde van de kandidaat van zijn localiteit

Pas dan beschikt een aanvalsmann over het nationaal diploma en komt hij in aanmerking voor het lopen van een nationale wedstrijd.

Hij dient dan eveneens te voldoen aan punt 1.2.3. Hierboven beschreven. Zie ook verder hierna. Idem voor burgeraanvalsmann

1.4. Doel en organisatie van het KORPS.

1.4.1. Doel.

Het doel van het korps van aanvalsmannen is veelzijdig. Onder meer willen wij bewerkstelligen:

- Nationaal een eenvoudige werkwijze opstellen.
- Een uniforme kleding, schoeisel en latten.
- Ondubbelzinnige controle op breedte van mouwen en pijpen.
- Zorgen voor een zelfde vergoeding over heel het land.
- Aanvalsmannen erkend maken door het N.V.B.K.
- Rechten en plichten van de aanvalsmannen doen gelden.
- Jaarlijkse Algemene Vergaderingen (minimum 3) houden om de problemen te bespreken en op te lossen.
- Het uitwerken van de inrichting tot een jaarlijkse bekwaamheidsproeven en het theoretisch examen.
- Het bijhouden van steekkaarten van iedere aanvalsmann.
- De aanvalsmann te volgen bij de wedstrijden en hem de nodige morele steun te geven.
- Uitnodigen bij het Dagelijks Bestuur bij het Keurderscongres.

...

1.4.2. Organisatie.

1.4.2.1. DE LOKALE COMMISSIE.

In een zestal lokaliteiten zullen er verscheidene groepen opgericht worden, om de cursus voor aanvalsmannen te kunnen bijwonen, zonder verre afstanden te moeten afleggen.

De groepen die zo zullen ontstaan, zullen wij de Lokale Commissies noemen. Ieder aanvalsmann dient ondergebracht in een van de Lokale Commissies, welke een eigen bestuur zullen hebben. Iedere Lokale Commissie heeft een Voorzitter, Ondervoorzitter en Secretaris.

Het doel van deze groepen is het volgende:

a)Theoretische en praktische lessen te geven en de Nationale Werkwijze uiteenzetten.

b)Nota's te maken op de rapporten van de heren keurders over de aanvalsmannen van de Lokaliteit (bij de wedstrijden).

c)Steekkaarten aanleggen van de aanvalsmannen en deze gegevens doorzenden naar de Nationale Commissie.

d)Na drie gunstige bekwaamheidsrapporten, over minimum twee sportseizoenen verspreid, zal de Lokale Commissie een aanvraag doen voor de aanvalsmann tot het bekomen van een Nationaal Diploma.

e)Het theoretisch examen dient met 80% van de punten gehaald te worden en wordt afgenomen door de Nationale Commissie.

f)De lokale Commissies hangen af van de Nationale Commissie. De Voorzitter of Ondervoorzitter en Secretaris van de Lokale Commissie behoren automatisch tot de Nationale Commissie (in totaal drie personen per Lokaliteit). twee bestuursleden van iedere lokaliteit kunnen deelnemen aan de nationale vergaderingen te Temse.

Het bestuur van de Lokale Commissie, welke afhangt van de Nationale Commissie mag vergaderingen uitschrijven, lessen en onderrichtingen geven zoveel zij wil en volgens het noodzakelijk is.

De dagorde echter van iedere vergadering moet ter goedkeuring aan het Bestuur van het Nationaal Comité (t.t.z. de Voorzitter van het Nationaal Comité) voorgelegd worden. Bij de keurdersrapporten zal een rapport zitten voor de aanvalsmann..

De Heren keurders zullen dit rapport verzenden naar de Nationale Voorzitter van het Korps, welke op zijn beurt de rapport voor de aanvalsmann zal overmaken naar de Voorzitter of secretaris van de Lokale Commissie. Op dit speciaal rapport zal de kleding, het schoeisel, de latten, enz.. beoordeeld worden. Ook zijn werkwijze, neutrale houding, uithoudingsvermogen, wijze van weergeven van de wedstrijd en de manier waarop hij de richtlijnen van de Heren Keurders naleeft, enz... zullen op dit formulier vermeld worden.

Tevens zullen de keurders van dienst er voor zorgen dat ook het rapport een correcte omschrijving omvat over de burgeraanvalsmann ook indien deze een niet gediplomeerde aanvalsmann is of zelfs als deze geen aanvalsmann is.

1.4.2.2. DE NATIONALE COMMISSIE.

Alle Voorzitters of Ondervoorzitters en secretarissen van de Lokale Commissies behoren tot de Nationale Commissie.

De Nationale Commissie kiezen in hun schoot een Voorzitter één ondervoorzitters en één secretaris. Zij vormen dan ook het Dagelijks Bestuur van het Korps voor Aanvalsmannen, eventueel aangevuld met de Voorzitter en de Secretaris van elke Lokaliteit.

De Nationale Commissie zal minstens eenmaal per jaar vergaderen onder het Voorzitterschap van de Voorzitter van het Korps, Welke de vergadering uitschrijft en de dagorde vastlegt. De dagorde van de Algemene Vergadering zal ter goedkeuring voorgedragen worden aan het Nationaal Bestuur.

De vergadering van de Nationale Commissie mogen steeds bijgewoond worden door speciaal daartoe aangewezen bestuursleden van het N.V.B.K. Zij hebben hierbij geen enkel stemrecht. De Nationale Voorzitter van het N.V.B.K. die uit de aard van zijn functie bevoegd is, mag iedere vergadering bijwonen en zich mengen in de debatten zonder stemrecht.

De Nationale Voorzitter of zijn gevolmachtigde behoudt zich het recht voor de leiding van elke vergadering over te nemen, telkens de ernst van de situatie zulks zou wettigen. In dit uitzonderlijk geval zal hij uitsluitend als neutraal persoon optreden.

De secretaris van het korps voor Aanvalsmannen zal verslag opmaken van iedere Algemene Vergadering en een kopie bezorgen aan het nationaal bestuur. De Nationale Voorzitter zal op iedere Algemene Vergadering een uitnodiging ontvangen. Het Nationaal Bestuur mag steeds bepaalde punten van de dagorde wijzigen, afvoeren of nieuwe erop plaatsen.

Het bestuur van de Nationale Commissie is om de drie jaar herkiesbaar voor de helft d.i. de Voorzitter en een Ondervoorzitter, na zes jaar de secretaris.

De verkiezing heeft plaats de eerste bestuursvergadering van het lopend jaar (mei), na het verstrijken van de ambtstermijn

De persoon welke zich kandidaat wenst te stellen voor het bestuur van het Korps voor Aanvalsmannen, het Nationaal Comité, kan dit doen door een aangetekend schrijven te zenden naar de Lokale Voorzitter, drie maanden voor het beëindigen van de ambtstermijn van het in werking zijnde Bestuur.

Het Nationaal Comité houdt toezicht op de Lokale Commissies.

Als het Lokale Comité de steekkaart van één van haar aanvalsmannen doorzendt naar het Nationaal Comité, zal dit gepaard gaan met een aanvraag tot uitreiking van het Nationaal Diploma.

De aanvalsmen in kwestie zal dan onderworpen worden aan een theoretische en praktische proef waar hij 80% van de punten dient te behalen om geslaagd te zijn. Deze proef zal op het einde van elk sportseizoen doorgaan en afgenomen worden door de voorzitters van de lokaliteiten, de Nationale Voorzitter en de Nationale Secretaris van het korps voor aanvalsmannen. De aanvalsmen welke zijn Nationaal Diploma ontvangen heeft, kan in aanmerking komen voor de Nationale Kampioenschappen, De Grote Prijs der Provinciën en de Provinciale Kampioenschappen.

De Nationale Commissie zal de kandidatuur van de aanvalsmen voor de Nationale Kampioenschappen en de Grote Prijs der Provinciën onderzoeken en het Bestuur van de Nationale Commissie zal de aanvalsmen aanduiden, dit aan de hand van de Keurdersrapporten die anoniem onderzocht zullen worden.

De Nationale Commissie zal een eenvormige werkwijze van de aanvalsmannen opstellen en tevens trachten een uniforme kledij voor iedere aanvalsmen te bekomen.

De Nationale Commissie zal de Nationale Werkwijze programmeren en verder de aanvalsmannen erkend maken (DIPLOMA) onder toezicht van het Nationaal Bestuur van het N.V.B.K. Iedere gediplomeerde aanvalsmen zal een licentie ontvangen en vrije toegang hebben op alle sportmanifestaties van het N.V.B.K., met uitzondering van de Nationale Kampioenschappen, Grote prijs der Provincies en de Provinciale Kampioenschappen.

De Nationale Commissie zal de rechten van de aanvalsmen doen gelden, maar ook wijzen op zijn plichten. Het bijhouden van de steekkaarten van de gediplomeerde aanvalsmannen zal tot hun functie behoren.

De Nationale Commissie heeft de leiding en de bescherming van het Korps, zal de technische klachten behandelen en uitspraak doen, een beroep voor alle partijen is mogelijk bij het Nationaal Bestuur.

De Nationale Commissie hangt af van het Nationaal Bestuur.

Iedere aanvalsmen heeft recht zijn rapport in te zien of de inhoud ervan te kennen. Hij kan dit opvragen via de Nationale commissie ofwel via zijn Lokale commissie.

Ieder lid van de Raad van Bestuur kan een rapport van een aanvalsmen opvragen als volgt:

Hij vraagt dit aan de Nationale secretaris, dewelke het desbetreffend rapport op zijn beurt aanvraagt aan de Nationale commissie Korps voor Aanvalsmannen om het zo over te maken aan de beheerder wie het rapport eiste. Wel te verstaan dat het niet mag dienen om persoonlijke belangen.

Stemrecht binnen de Nationale Commissie:

Per twee bestuursleden van iedere lokaliteit zal slechts één

stem uitgebracht worden. Met dien verstande dat het gaat over normale punten dewelke het doel van de organisatie verbeteren, of verbeteringen aan de werkwijze voor aanvalsmannen bevordert, en dergelijke meer. Wanneer echter dient gestemd over personen zal ieder aanwezig bestuurslid zijn stem anoniem uitbrengen.

Op de algemene vergadering zal getracht worden de noden en klachten van de aanvalsmannen van het verlopen jaar te bespreken en op te lossen.

Eventuele voorstellen aangaande het ringprogramma naar voor te brengen en te bespreken.

De uitnodigingen van de vergaderingen moeten acht dagen op voorhand gebeuren.

De aanvalsmannen welke punten op de dagorde wensen geplaatst te zien, stellen dit voor bij hun Lokaliteit, welke dit langs het bestuur om zal verder leiden.

Al de beslissingen van de Algemene Vergadering zijn bindend voor het Korps, na goedkeuring door het Nationaal Bestuur.

Samengesteld en opgemaakt in vergadering van De Nationale Commissie van het Korps voor Aanvalsmannen op datum van 9 oktober 1974 te ANTWERPEN, Kronenburgstraat.

Goedgekeurd door het Nationaal Bestuur op datum van 16 november 1974.

2. ALGEMEENHEDEN.

2.1. DE AANVALSMAN

2.1.1. Wat is een aanvalsmann?

Deze ogenschijnlijke simpele vraag is niet zo eenvoudig te beantwoorden.

Men hoeft maar even over het begrip aanvalsmann na te denken, om tot het besluit te komen dat meerdere problemen zich stellen rond deze voor onze sport onmisbare figuur.

Eén feit is zeker: zeer veel wordt van onze aanvalsmannen verlangd, en hierbij wordt wel eens uit het oog verloren dat de meeste aanvalsmannen voor vele zaken op zichzelf aangewezen zijn.

Zonder van de aanvalsmann een martelaar te willen maken, willen we hier toch enkele essentiële punten, die bij zijn taak behoren opsommen.

1. Over het algemeen moet hij zelf zorgen dat zijn uitrusting in orde is.

2. Hij moet steeds aanwezig zijn.

3. Hij is de eerste en de laatste man op het terrein.

4. Bij falen van de hond, zal hij zeer dikwijls de schuld krijgen.

Alleen reeds uit deze punten blijkt overduidelijk de belangrijkheid van de aanvalsmann. Dikwijls staat of valt een club met hem.

In zijn onmisbaarheid kan dan ook een gevaar schuilen. Aanvalsmannen die van hun machtspositie misbruik zouden maken om liefhebbers of clubs naar hun hand te zetten, horen dan ook niet thuis in deze sport.

Dergelijke mensen liggen steeds aan de basis van ruzies en scheuringen. Wat er dan ook van zij, een aanvalsmann met liefde voor zijn werk en zijn club moet eenieders respect afdwingen. Hij verdient het.

2.1.2. Hoe wordt men aanvalsmann?

Op deze vraag zijn de antwoorden zo talrijk, dat wij ons enkel tot de voornaamste willen beperken.

1. Uit noodzaak.

Zulks komt meer voor dan men op het eerste gezicht denkt. Een club komt (voorlopig of definitief) zonder aanvalsmann te staan, en een van de clubleden trekt het kostuum aan om zijn vrienden te helpen. Deze vriendendienst kan niet genoeg naar waarde geschat worden, maar of onze gelegenheidsaanvalsmann ook een werkelijke aanvalsmann zal worden, kan enkel de toekomst uitwijzen.

2. Hij die denkt het nuttige aan het aangename te paren en door aanvalsmann "te spelen" meent aan actieve hondensport te doen. Het aangename bestaat hier voornamelijk uit het drinkgeld, en het is haast zeker dat onze brave man het niet lang zal volhouden.

3. Hij die meent dat hij het minstens zo goed kan als wie dan ook en die ons allemaal eens vlug zal tonen hoe het eigenlijk moet.

Aanvalsmannen van dat slag houden het zeker niet lang vol.

4. Hij tenslotte die het pak aantrekt uit liefde voor de sport en wie het kostuum een fascinerende invloed op uitoefent. Hij vindt het fijn zijn steentje te kunnen bijdragen aan de africhting en hij is er zich wel van bewust dat vele moeite en geduld van hem zal gevergd worden. Deze aanvalsmann is uit het goede hout gesneden, en er is een ernstige kans dat hij aanvalsmann zal blijven.

2.1.3. Hoe blijft men aanvalsman?

Ook op deze vraag zijn de antwoorden zo verscheiden, dat enkel een opsomming van de voornaamste punten kan gegeven worden:

- 1.Hij die zijn wil niet opdringt, maar de wijsheid bezit gewillig te luisteren naar anderen die het (misschien) beter weten dan hij.
- 2.Hij die tegen kritiek bestand is.
- 3.Hij die in een goede fysieke conditie verkeert.
- 4.Hij die over een goed beschermend kostuum beschikt.
- 5.Hij wiens familiale situatie toelaat aanvalsman te zijn.
- 6.Hij die volhardend is en wil dienen.

2.1.4. Wie is een goede aanvalsman?

- 1.Hij die steeds ordelijk en volledig aangekleed is: d.w.z. dat hij vooral derwijze aangekleed is dat zowel arm- als beenbijters aan hun trekken kunnen komen.
- 2.Hij die steeds eerlijk is. En dit geldt ook BUITEN de wedstrijden.
- 3.Hij die in een goede lichamelijke conditie verkeert.
- 4.Hij die over de nodige techniek en het vereiste doorzicht beschikt en toepast.
- 5.Hij die tijdens de wedstrijd de hem opgedragen taak op een eerlijke, d.w.z. voor iedere hond identieke wijze uitvoert.
- 6.Hij die over de nodige kennis van het programma beschikt en juiste reflexen, om normaal en reglementair in alle situaties te reageren.

2.1.5. Wie is een slechte aanvalsman?

Uiteraard diegene die zwaar zondigt tegen de voormelde zes punten. Hier dienen nog enkele zware tekortkomingen bijgevoegd:

- 1.Hij die, bewust of onbewust, zijn persoonlijke stempel op een wedstrijd poogt te drukken.
- 2.Hij die misbruik maakt van zijn ervaring en handigheid om op onopvallende wijze honden te bevoor- of benadelen.

2.1.6. Verzekeringen

Tijdens de training, zal elke aanvalsman zich moeten vergewissen, of iedere liefhebber verzekerd is. Tenzij de club hem zelf verzekerd heeft.

2.2. MATERIAAL VAN DE AANVALSMAN

2.2.1. Kledij - kostuum

1. Het reglement van het N.V.B.K. voorziet dat het kostuum enkel en uitsluitend gewone hobbalen bestaat. Het kostuum mag gekleurd zijn. De kleuren dienen neutraal te zijn. Zij mogen in geen geval de aanvalsmen het uitzicht geven van een clown. De bijstukken daarin tegen mogen NIET gekleurd zijn. Enkel de originele hobbalkleur is toegelaten.

Logos en reclame mogen enkel gedragen worden op de borst en op de rug.

2. De kostuums, bestaande uit een jas en broek, moeten derwijze gemaakt zijn dat de aanvalsmen een maximum aan bewegingsvrijheid behoudt, terwijl hij maximaal beschermd is. De combinatie van onder- en bovenkostuum is toegelaten.

3. Het kostuum moet alleszins van dergelijke kwaliteit zijn, dat ALLE HONDEN, zowel arm- als beenbijters op een faire wijze aan hun trekken kunnen komen. Te dikke of te dunne kostuums en zeer zeker opgevolde mouwen of broekspijpen zijn uit den boze. Het is toegelaten dat de aanvalsmen bijkomende bescherming onder het kostuum aanbrengt. Dit mag zijn beweeglijkheid niet in het gedrang brengen.

4. Het opstikken van de lappen die gemakkelijk lossen dient vermeden te worden.

5. Het spreekt vanzelf dat het ideale kostuum niet bestaat. Ook is het zo dat het kostuum dikwijls afhangt van de persoonlijke stijl van de aanvalsmen. Lichamelijke sterke zullen gemakkelijker in een zwaar kostuum werken dan de zwakkere broertjes.

6. Aan te raden is het alleszins dat de aanvalsmannen onder elkaar raadplegen en eventueel kostuums eens uitproberen.

MATEN VAN HET KOSTUUM

Voor welke combinatie men ook kiest, steeds zullen de volgende maten gerespecteerd moeten worden:

ONDERARM = 54 cm à 58 cm omtrek.

ONDERBEEN = 63 cm à 67 cm omtrek.

STIKSEL = vierkantjes van 4 cm op 4 cm.

LENGTE BIJTSTUKKEN: overtrekken:

- arm = minimum 45 cm lengte

- been = minimum 60 cm lengte

2.2.2. Het schoeisel

Het belang van een goed aangepast schoeisel is vanzelfsprekend. Men hoeft hier slechts te denken aan ons gezegend klimaat en daar uit voortvloeiend de staat waarin onze terreinen zich dan kunnen bevinden. Het gevaar van uitglijden op drassige velden is dan ook niet denkbeeldig. Dat een aanvalsmen die uitgestrekt op de grond ligt haast zonder verweer is, begrijpt iedereen. Daarom, denk aan de schoenen! Van degelijke kwaliteit dragen zij in hoge mate bij tot de veiligheid van de aanvalsmen.

2.2.2.1. Soorten schoeisel.

1. Gewone lage schoen: 100% af te raden wegens gevaar voor uitglijden en wegens gebrek aan enkelbescherming (denk aan laagbijtende honden)

2. Basketpantoffels: Zelfde opmerking.

3. Voetbalschoen: Geen gevaar voor uitglijden, maar de enkels blijven onvoldoende beschermd. Ook de zg. studs zijn niet zonder gevaar. Het zou niet de eerste keer zijn dat loshangende draadjes of eindjes touw erin verward geraken.

4. Zware werkmansschoenen: (zg. hoge schoenen)

Gecombineerd met aangepaste beenlappen lijkt de beste oplossing, op voorwaarde dat de schoenzolen worden voorzien van rubberen stripjes tegen het uitglijden.

2.2.2.2. ONDERHOUD.

Opdat de schoenen soepel en waterdicht zouden blijven is het noodzakelijk ze regelmatig met daartoe speciaal vet in te smeren.

Opmerking.

Het is van belang dat de schoenveters ten alle tijde zorgvuldig geknoopt zijn. Het is meermaals reeds gebeurd, dat loshangende veters struikel- en valpartijen voor gevolg hadden.

2.2.3. Het masker.

Het masker is in sommige opgelegde oefeningen onontbeerlijk, of indien de hond voor de aanvalsmen gevaarlijk is door te hoog aan te vallen. Iedere hondenafrichter heeft tot plicht de aanvalsmen bij voorbaat te verwittigen indien zijn hond hoog bijt (vb. Keel of aangezicht). De aanvalsmen (dus ook de burger zal steeds er voor zorgen dat hij kan beschikken over een masker.

2.2.4. De handschoenen

Tijdens de wedstrijden is het dragen van handschoenen verplicht.

Hierbij moet wel opgemerkt worden dat niet enkel tijdens de prijskampen maar ook tijdens de trainingdagen de aanvalsmen, indien hij geen handschoenen draagt, de Verzekeringsmaatschappij geen onkosten dekt, bij eventuele handkwetsuren.

De soort van de te gebruiken handschoenen is niet bepaald, maar het lijkt wel het beste de normale werkhandschoenen aan te raden.

Bij het niet (willen) dragen van handschoenen tijdens het lopen van een wedstrijd, zullen de keurders vragen aan de aanvalsmen (burger) dit schriftelijk te bevestigen.

2.2.5. Latten en takken

2.2.5.1. ALGEMEEN

Onoordeelkundig gebruikte latten en takken zijn gevaarlijk. Ook het materiaal waaruit de latten zijn vervaardigd, kunnen een gevaarlijk wapen ervan maken.

Het reglement van het N.V.B.K. voorziet enkel in het gebruik van houten takken of van latten. Autoantennes, glasvezel, buizen of dergelijke voorwerpen zijn bijgevolg verboden.

2.2.5.2. SOORTEN LATTEN.

1.Essenhout: Werkt veilig(gering gevaar voor kwetsuren bij afschampen). Ze ondergaan geen vervorming bij het gebruik.

Nadeel: Breken gemakkelijk.

2.Dikke doorgezaagde bamboe: (hol of vol)

Voordeel: Sterk.

Nadeel: Wegens scherpe uiteinden gevaarlijk bij het afschermen van de hond.

3.Samengebundelde dunne bamboestengels:

Voordeel: licht en sterk.

Nadeel: Op het uiteinde gaan de bamboestokken in waaivorm openstaan wat niet zonder gevaar is voor de hond.

4.Latten in kunststof of plastic:

Latten in kunststof of plastic zijn toegelaten mits zij niet te zwaar en kwetsend zijn.

4. Altijd vermijden met PUNTIGE latten te werken.

5.LENGTE: Varieert tussen **50 en 65 cm.**

2.3. CLUBVERPLICHTINGEN

Elke club is verplicht te beschikken over een degelijk, d.w.z. voldoende bescherming biedend burgeraanvalspak en schelp.

Al te vaak wordt er enkel en alleen gedacht aan de bescherming van armen en borst.

Hoeveel honden stampen echter niet op de benen en de onderbuik. Ook deze laatste dienen dus afdoende beschermd te zijn.

De burgeraanvalsmen moet in alle gevallen zo gekleed zijn, dat zijn speciale uitrustingsstukken zo min mogelijk zichtbaar zijn, een overall dient gebruikt te worden. Zo nodig dient elke burgeraanvalsmen er bij zijn club op aan te dringen, opdat hij zou kunnen beschikken over een degelijk pak en overall.

Handschoenen en schoeisel zie betrokken rubrieken.

Mogelijks beschikt een club niet over een aanvalsmen die de nodige kennis van de nationale werkwijze onder de knie heeft. Voor hen is er nog altijd de mogelijkheid om een aanvalsmen in te huren van een andere club met de nodige capaciteiten.

Deze manier van werken biedt deze aanvalsmannen eveneens extra mogelijkheden voor hun kandidatuur voor het lopen van nationale wedstrijden of het behalen van het nationaal diploma.

Dit laatste geldt ook voor het "burgeren". Een "gelegenheid-burger" kan prima prestaties leveren op de trainingen. Op de wedstrijden ligt het wel iets gevoeliger.

Het streefdoel van het korps van aanvalsmannen is het laten lopen van wedstrijden door aanvalsmannen (ook burgers) die ofwel nationale wedstrijden willen lopen of die het nationaal diploma wensen te behalen.

Dit neemt niet weg dat "gelegenheidsaanvalsmannen" een prima, niet te verwaarlozen, en zeker aan te moedigen, werk en inzet vertonen tijdens de trainingen. Ook hen wil het korps met het nodige respect erkennen.

Streefdoel moet echter zijn "actieve" aanvalsmannen de wedstrijden te laten lopen of te burgeren.

2.4. FYSIEKE CONDITIE EN GEDRAGINGEN VAN DE AANVALSMAN.

2.4.1. De aanvalsmen voor de wedstrijd.

1. Een plichtsbewust aanvalsmen zal voor een wedstrijd slechts matig drinken (bedenk de nadelige uitwerking van een flinke kater 's anderendaags).

2. De aanvalsmen heeft als plicht te zorgen (of eventueel te laten zorgen) dat zijn kledij, zijn schoeisel en zijn latten in een onberispelijke staat verkeren.

3. Het is aller noodzakelijkst het nodige herstellingsmateriaal bij de hand te hebben om te kunnen verhelpen aan onvoorziene gevallen.

4. Een verbandkastje, voorzien van de medische middelen voor eerste hulp bij ongevallen, is eveneens nodig.

2.4.2. De aanvalsmen tijdens de wedstrijd.

1. Het gebruik van alcohol en stimulerende middelen is ten stelligste af te raden. De dorst wordt geenszins gelest en het zweten neemt maar toe.

2. De beste verfrissing bestaat uit een korte wasbeurt van aangezicht en armen.

3. Zo mogelijk tijdens de middagpauze onder de douche, gevolgd door verversing van onderlinnen.

4. Een aanvalsmen die aan de keurders ONGEVRAAGD zijn mening te kennen geeft over de kwaliteit van een beet, geeft een zeer slechte indruk. Wanneer zijn mening gevraagd wordt, (vb. in een onderbroken aanval) zal hij eerlijk antwoorden. Bij het bijten in het hokje is de aanvalsmen meestal de enige persoon op de hoogte van de situatie. Het behoort in voorkomend geval tot zijn plicht dit SPONTAAN aan de keurders te melden.

5. De aanvalsmen die tijdens de vooroefeningen zijn vest terug aantrekt, dient dit voor alle honden op hetzelfde ogenblik en op dezelfde plaats te doen.

6. Hetzelfde geldt voor de aanvalsmen die buiten uitrust. Hij moet voor alle honden op dezelfde plaats zitten, en zich zoveel mogelijk op dezelfde wijze gedragen.

7. In de mate van het mogelijke zal hij vermijden het terrein te verlaten tijdens de oefeningen van de hond, teneinde hem niet te beïnvloeden.

8. Steeds zal hij zorgen dat zijn latten in zijn onmiddellijk handbereik liggen. Het laten rondslingeren ervan op het terrein geeft een zeer slechte indruk.

9. Vooral temperamentvolle aanvalsmannen dienen terdege rekening mee te houden dat honden geen leeuwen zijn! Het is dan ook de vraag of die "VURIGE" aanvalsmannen voor de laatste hond nog even "HEVIG" zullen werken als voor de eerste. Een normale manier van werken, waarbij de krachten over de ganse wedstrijd gedoseerd, is van het grootste belang.

10. Een goede aanvalsmen zal zeker rekening houden met het soort wedstrijd waaraan hij meewerkt. Vooral in categorie III en II zal hij nog meer oplettend te werk gaan dan in categorie I, waar de honden normaal over meer ervaring beschikken.

11. De aanvalsmen zal bij het opstellen van het programma en zeker bij de uitleg van het opgelegd werk er zich steeds van bewust zijn of hij de opdracht goed begrijpt, de opdracht voor hem uitvoerbaar en niet strijdig is met de reglementen en zeker of de opdracht voor hem geen enkel gevaar inhoudt.

In voorkomend geval zal hij zijn opmerkingen zonder meer kenbaar maken aan de keurders. Zij dragen immers de eindverantwoordelijkheid van de wedstrijd. De keurders zullen rekening houden met deze opmerkingen. Indien tot geen vergelijk kan gekomen worden zullen de opmerkingen van de aanvalsmen genoteerd worden in het wedstrijdverslag.

Een voornaam "instrument hierbij is zeker de proefhond.

De proefhond dient immers om de vaardigheid van het ringpersoneel na te gaan en is alzo een controle of het opgelegd werk begrepen en uitvoerbaar is.

12. Indien de aanvalsmen op een niet of minder beschermde plaats zou gebeten worden of door eender welke omstandigheid gekwetst wordt, de pijn niet meer kan verdragen zal dit – mochten de keurders die niet merken – duidelijk kenbaar maken bij voorkeur door arm of lat omhoog te steken.

3. DE AANVALSMAN EN HET RINGPROGRAMMA.

3.1. DE AANVALLEN.

3.1.1. Reglement N.V.B.K.

1. Aanvallen op liggende of stilstaande aanvalsmannen zijn verboden.
2. In Cat. II en Cat. III is het maken van enig stemgeluid (spreken of roepen) tijdens de tweede en de derde aanval verboden na het vertrek van de hond.
3. In Cat. I mag de stem ten alle tijd gebruikt worden behalve in de onderbroken aanval en dit na het vertrek van de hond. Dit geldt eveneens voor schoten.
4. De armbijters en de beenbijters moeten gelijke kansen krijgen.
5. De uitdaging zal geschieden voor vertrek van de hond en tot minstens tot op het ogenblik dat de hond op VIJF meter genaderd is.

3.1.2. De aanvalsmen tijdens de aanvallen.

1. HOUDING: zijn armen als benen moeten voldoende beweeglijk zijn en BEREIKBAAR voor alle type bijters.

2. LINKS OF RECHTSHANDIGE AANVALSMANNEN.

Getracht moet worden met beide armen even soepel te werken. Zulks is vooral van belang bij de aanvalsmannen met latten en takken, of indien de lat in de "verkeerde hand" dient gehouden te worden (opgedragen links of rechts te werken).

3. AANVANG VAN DE AANVAL.

- a. De aanvalsmen begint steeds te werken vanaf hetzelfde door de keurders hem aangeduide vertrekpunt.
- b. Hij zal steeds het teken van de keurders afwachten alvorens te beginnen werken.

4. OPVANGEN VAN DE HOND.

- a. Zowel voor de hond als voor de aanvalsmen is het verkeerd de hond op een soort menselijke rots te laten lopen. Het opvangen van de honden zal steeds soepel gebeuren.
- b. In verband met de armbijters is het noodzakelijk de arm op borsthoogte te houden. Het hoger houden van de arm belet het "BIJPAKKEN" tijdens het bijten en heeft, doordat het lijf van de hond praktisch volledig gestrekt is, meestal een slechte aanval tot gevolg.
- c. De arm die te laag wordt gehouden veroorzaakt meestal een slechte opvang. (denk aan het opwaarts ingaan van de hond).
- d. Bij honden met een krachtadige opvang zal men vermijden met de arm te zwaaien. Het gevaar van afbreken der tanden is helemaal niet denkbeeldig.
- e. Het hoeft geen betoog dat het wegdraaien van het lichaam, het wegtrekken van arm of been met de bedoeling de hond zijn opvang te laten missen, zonder meer oneerlijk is.
- f. Bij het in contact komen zal de aanvalsmen er zorg voor dragen dat de hond zijn aanval goed kan uitvoeren, d.w.z. dat hij nooit met schokken zal werken met de bedoeling de hond los te krijgen. Tevens zal hij nooit trachten de hond uit het kostuum te wringen, (wat dikwijls het gevolg is van een slecht pak) en zal hij evenmin het been, maar vooral de arm, uit de muil van de hond trachten te trekken (men denkt hier vooral aan het gewelddadige zwaaien met het been en het omhoog trekken van de armbijter).

g. Hoe handelen wanneer de hond bijt in de arm waarvan de hand de lat vasthoudt?

De lat van hand verwisselen heeft dikwijls tot gevolg dat de hond zal lossen. Het is daarom moeilijk voor dit probleem een pasklaar antwoord te geven. Alles hangt af van de juiste plaats waar de hond zal bijten: in de

voorarm en boven de elleboog, binnenkant enz... Daarom lijkt het verstandig van in principe te vermijden de lat van hand te verwisselen. Het verpakken der lat is toegelaten zonder nadeel voor de hond.

h.Hoe handelen als de hond de opgang mist of voorbij loopt? Eenmaal de hond voorbij, zal de aanvalsmen zich omkeren en ontwijken. Dit ontwijken dient bij voorkeur te gebeuren zonder gebruik te maken van de latten. Wanneer zulks onmogelijk is zal alleszins, gelet op het gevaar voor de ogen van de hond, vermeden worden met de punten van de latten te werken. Afweren met stemgeluid is niet toegelaten.

3.1.3. Tijdens de aanval zelf.

Zal de aanvalsmen zich enigszins zo draaien dat tenminste één keurder in de mogelijkheid is de beet naar waarde te schatten, dit zonder de hond te bevoordelen of te benadelen.

a.Het werken met latten en takken.

1.Steeds op de rug slaan, nooit de hond bezeren, daarom: kop, poten en zeker buik altijd vermijden!

2.De latslagen moeten in hetzelfde tempo en met dezelfde krachtigheid gegeven worden (voor gewone latslagen telt men 21,22,23 enz..., voor snelle latslagen 1,2,3 enz...).

3.Een hond die langs achter aanvalt en wiens rug moeilijk te bereiken is, niet absoluut willen slaan. De beste oplossing is het slaan op de broekspijp, die het verst van de hond verwijderd is.

b.Hoe handelen als de hond de lat ontwijkt?

Hem nooit trachten te bereiken door hem rond te draaien, zo dus proberen de hond op een normale manier naar voor te brengen om hem te bewerken met de lat. Mocht dit niet mogelijk zijn zal de aanvalsmen handelen zoals in punt 3.1.3.a.3. hierboven.

c.Hoe handelen als de hond lost tijdens de aanval?

Trachten de hond op normale wijze het bijten te beletten. De hond nooit afweren met de punten van de latten, Wanneer de hond lost en niet kan afgeweerd worden zal de aanvalsmen, wanneer de hond terug in voeling komt blijven doorwerken als bij een gewone aanval, tot hij eventueel lost op bevel van zijn meester of tot het eventueel afbellen der keurders. De hond mag nooit afgeweerd worden met stemgeluid.

d.Hoe handelen als de aanvalsmen valt terwijl de hond nog steeds in contact is?

Allereerst het aangezicht met arm of lat beschermen en zeer zeker de hond niet uit het oog verliezen.

e.Wanneer de aanvalsmen zijn lat laat vallen?

Wanneer de aanvalsmen zijn lat laat vallen tijdens het contact of tijdens de opgang van de hond, zal hij niet trachten deze lat op te rapen. Hij zal blijven doorwerken met een denkbeeldige lat alsof er niets gebeurd is.

3.1.4. Het staken van de aanval.

a.De aanvalsmen zal slechts ophouden met werken wanneer de hond het bijten staakt. Beslist niet op het bevel tot terugroeping van de meester.

b.Nooit door binnensmonds gemompel de hond trachten te beïnvloeden (harder laten bijten of beletten te lossen). Dergelijk optreden is uiterst onsportief en vervalst het wedstrijdbeeld. Zwijgen is dus de boodschap.

c.Wanneer de hond het bijten staakt maar niet onmiddellijk naar zijn meester terugkeert, of wanneer hij zich onderweg naar zijn meester terugdraait, moet de aanvalsmen onbeweeglijk blijven staan. De minste beweging of getik met de latten kan het terugkeren van de hond tot gevolg hebben.

d.Indien de hond NA het afroepen van de meester terugkeert en op een gegeven ogenblik terug de aanvalsmen aanvalt, zal deze laatste nooit de hond trachten af te weren, maar wel degelijk ingang verlenen, en het werken niet hernemen.

3.1.5. Soorten aanvallen.

3.1.5.1. Vluchtende aanval naar links of naar rechts.

Zoals voor de meeste aanvallen is het van belang voor elke hond van op dezelfde plaats te vertrekken en elke hond op dezelfde plaats op te vangen.

Zulks houdt bijgevolg in dat men de hond nooit uit het oog mag verliezen.

Dus opgelet, vooral wanneer de liefhebber lang wacht alvorens het bevel tot vertrek te geven. Bij een vroegtijdig vertrek zal de aanvalsmans in werking gaan wanneer de hond met zijn vier poten over de vertreklijn is.

3.1.5.2. Van de hond wegvluchtende aanval.

Zelfde opmerking als punt 1 hierboven. Deze aanval is evenwel moeilijker uit te voeren, omdat men, teneinde de hond in het oog te houden, verplicht is steeds achterom te kijken.

3.1.5.3. Aanval door een voorwerp.

a. Trachten een voorwerp te gebruiken met handvat (in het midden).

b. Steeds op dezelfde afstand van het voorwerp gaan staan (afstand vragen aan de keurders).

c. Aan de keurders vragen of men tijdens de aanval het voorwerp moet blijven vasthouden of dat men het mag lossen. Wanneer men het voorwerp moet laten vallen en de hond heeft eventueel lintjes of iets dergelijks in de muil, zal men het voorwerp vasthouden indien men denkt dat de hond hierdoor zou kunnen gekwetst worden. Dit geldt eveneens voor een aanval met takken. Dus nooit de takken uit de muil trekken.

d. Voor elke hond dezelfde houding aannemen, d.w.z. het voorwerp aan de rechter- of linkerkant of vlak voor het lichaam houden (vragen aan de keurders).

e. Vragen aan de keurders of de hond dòòr of over het voorwerp MOET gaan. In bevestigend geval en wanneer de hond neiging zou vertonen het voorwerp te willen ontwijken, zal de aanvalsmans de hond op een behoorlijke manier afweren, zonder evenwel een aandringende hond te kwetsen. In ontkennend geval, dus wanneer de hond MAG RONDGAAN, zal de aanvalsmans gewoon blijven staan.

3.1.5.4. Aanval over een hindernis.

a. Aan de keurders vragen waar men moet gaan staan: vlak achter de hindernis of op enige afstand (welke?) ervan.

b. Aan de keurders vragen wanneer men de hond mag afweren bij eventueel rondgaan (t.t.z. ontwijken).

c. Vermijden te dicht bij de hindernis te werken. (gevaar voor kwetsuren aan hond). Zo nodig trachten op een normale manier van de hindernis af te werken.

3.1.5.5. Aanval tegen springtoestellen.

Opgelet voor eventueel gevaarlijke uitsteeksels zoals ijzeren hoekijzers of steunbalken. Zonodig zich van de gevaar opleverende voorwerpen op een normale manier verwijderen.

3.1.5.6. Aanval tegen afsluiting af omheining.

Vermijden de hond tegen de omheining of afsluiting af te werken.

3.1.5.7. Aanval waarbij voorwerpen worden weggegooid

(Geklopt, gerold of geschopt) Voor elke hond zal het voorwerp op hetzelfde ogenblik en van op dezelfde afstand gebruikt worden.

3.1.5.8. Aanval waarbij aanvalsmans op stoel zit.

Goed opletten dat men de stoel degelijk plaatst. Zich zo neerzetten dat men bij de ingang van de hond en het verder verloop van de aanval niet omver valt. Het gelaat beschermen, of een masker gebruiken.

N.B.: liggende, stilstaande, inspringende, inlopende alsook aanvallen binnenkant arm zijn verboden, dit om kwetsuren te vermijden en eveneens de aanvalsmans optimaal te beschermen.

3.1.6. Belangrijke opmerkingen.

1. Wanneer de hond om een of andere reden zijn meester, een keurder of om het even wie van het ringpersoneel op het plein zou aanvallen, dan behoort het tot de plicht van de aanvalsmen om de hond op zich te trekken, gezien de ernst van de situatie zijn hier alle middelen toegelaten.

2. Wanneer bij de opstelling van een wedstrijdprogramma een aanvalsmen het vermoeden moest hebben dat enig wedstrijdonderdeel gevaar zou kunnen opleveren voor de honden en hemzelf, dan behoort het tot zijn plicht de keurders hierop opmerkelijk te maken. Het zijn tenslotte deze laatste die de volle verantwoordelijkheid van de wedstrijd dragen.

3.2. DE ONDERBROKEN AANVAL.

3.2.1. Reglement N.V.B.K.

1. De hond wordt naar de aanvalsmen opgejaagd op dezelfde wijze als voor de gewone opgejaagde aanval.

2. De hond mag de aanvalsmen niet bijten, noch raken met open muil.

3. Het aanraken met gesloten muil wordt niet bestraft.

4. De aanvalsmen mag met het feit dat het een onderbroken aanval betreft, geen rekening houden d.w.z. dat hij op dezelfde manier moet werken als voor een gewone opgejaagde aanval.

5. In deze oefening mag er door de aanvalsmen geen gebruik gemaakt worden van vuurwapens.

3.2.2. Wijze van optreden van de aanvalsmen.

1. De aanvalsmen zal steeds van op dezelfde plaats vertrekken, en dit zowel bij een vluchtende (of gewoon gaande) aanval naar links of naar rechts.

Zulks geldt eveneens voor een aanval waarbij de aanvalsmen de hond tegemoet treedt of ervan weglucht.

2. Hij zal voor iedere hond hetzelfde loop- of wandeltempo aanhouden. Uitzondering wordt gemaakt wanneer de meester de hond laattijdig laat vertrekken. Wat te doen indien de hond vroegtijdig vertrekt? Sneller reageren.

3. Bij een onderbroken aanval ter plaatse zal hij voor iedere hond op dezelfde plaats gaan staan en zijn lat- en takslagen in hetzelfde tempo uitvoeren.

4. Alvorens in werking te treden zal hij het teken van de keurders afwachten.

5. Hij zal met dezelfde zorg te werk gaan als bij de gewone opgejaagde aanvallen, t.t.z. soepel werken en zowel armen als benen in het bereik van de honden houden. Hier weze vooral het volgende aangestipt: vroeger wist de aanvalsmen gewoonlijk niet welke aanval de onderbroken aanval was. Nu hij zulks wel weet, dient hij vooral op te letten dat zijn werkwijze identiek blijft aan die van de gewone aanvallen. Het gevaar is immers niet denkbeeldig dat de aanvalsmen, zonder opzet en haast automatisch omdat hij gewoon is te werken tijdens trainingen, bij een onderbroken aanval het lichaam lichtjes gaat wegdraaien om het contact met de hond te vermijden

6. Wanneer de hond in de onmiddellijke nabijheid komt zal de aanvalsmen er steeds voor zorgen dat de latten of takken zich niet tussen hem en de hond bevinden.

7. Bij varianten op de normale onderbroken aanval, zoals die gepaard gaan met geluid, het wegrollen, wegstampen of wegwerpen van voorwerpen, het springen van een stoel en dergelijke zal de aanvalsmen steeds aan de keurders vragen van op welke afstand van de hond hij zijn speciale opdracht moet uitvoeren. Hij zal dit dan voor iedere hond van op dezelfde afstand doen. Inlopen of inspringen op de hond is verboden.

8. Bij benadering van de hond zal hij nooit arm of been wegtrekken of van houding veranderen teneinde de hond, op welke wijze ook, te beïnvloeden. Wanneer de hond wordt afgeroepen en hij blijft voor de aanvalsmen staan met zijn kop in de richting van de aanvalsmen zal deze laatste blijven doorwerken.

9. Wanneer de hond voorbij de aanvalsmen is gelopen, mag deze de hond niet meer ophitsen. Hetzelfde geldt wanneer de hond naar zijn meester terugkeert, en zich omdraait naar de aanvalsmen. Zolang de hond niet bij

zijn meester is weergekeerd, zal de aanvalsmen onbeweeglijk blijven staan en latten of takken stilhouden, doch ingang verlenen indien de hond aanstalten maakt om te bijten.

10.Het is de aanvalsmen eveneens verboden zijn plaats te verlaten alvorens de hond bij zijn meester is weergekeerd.

11.Bij eventueel bijten of raken met open muil zal de aanvalsmen **NOOIT ONGEVRAAGD** zijn mening te kennen geven aan de keurders.

12.Bij eventueel meningsverschil tussen de keurders over het al dan niet bijten van de hond, zal de aanvalsmen evenmin **ONGEVRAAGD** zijn mening niet te kennen geven.

13.De aanvalsmen maakt enkel zijn mening kenbaar als hij er door de keurders om gevraagd wordt. Indien hij niet **100%** zeker is van zijn stuk, onthoudt hij zich van commentaar.

14.Een goede aanvalsmen geeft ook NA de wedstrijd zijn mening niet te kennen.

3.3. HET OPZOEKEN.

3.3.1. Reglement N.V.B.K.

1.De aanvalsmen verschuilt zich in één van de schuilhokjes en blijft onbeweeglijk staan, teneinde de aandacht van de hond niet te vestigen. Hij zal zich zo opstellen, dat hij de hond ziet aankomen. De schuilplaatsen moeten zo gebruikt worden dat de honden bij de ingang de aanvalsmen onmiddellijk moet kunnen zien. Hij mag niet op een verhoog (stoel- trede enz. ... plaats nemen).

2.Wanneer de hond bijt bij ontdekking, dient de aanvalsmen dit te melden bij de jury.

3.Al vluchtend zal de aanvalsmen vuren. Elke club dient in het bezit te zijn van een gebruiksklaar pistool.

4.Er zullen drie vluchtpogingen uitgevoerd worden. Tijdens de eerste mag NIET gevraagd worden.

5.Van het ogenblik dat de meester zijn hond afroept, moet de aanvalsmen onbeweeglijk blijven staan, zelfs wanneer de hond na het lossen terug herneemt.

6.Wanneer na de derde vluchtpoging de hond andermaal aanvalt, zal de aanvalsmen in de richting van het eindpunt van de oefening normaal verder gaan. Hij blijft gaan tot aan het eindpunt, wanneer de hond het bijten ondertussen heeft gestaakt. Indien niet, gaat hij verder tot de oefening wordt afgebeld.

3.3.2. Inleiding.

1.Bij het opstellen van het programma zal de aanvalsmen er goed op letten welke weg hij moet volgen en op welke plaatsen hij de drie vluchtpogingen moet ondernemen. In normale omstandigheden dient hij voor elke hond op dezelfde wijze te werken.

2.Hij dient tevens op de hoogte te zijn van de wijze waarop hij de vluchtpogingen moet uitvoeren (vragen aan de keurders). Dit laatste geldt vooral voor honden die langs achteropleiden (Altijd van de hond weg).

3.Hij dient ervoor te zorgen dat zijn pistool geladen is. Dit nazicht gebeurt het best tijdens de vooroefeningen. Een nauwkeurig aanvalsmen tenslotte vergeet zijn pistool niet.

3.3.3. Verbergen.

1.Steeds wachten tot de liefhebber met zijn hond uit het zicht is en tevens op het teken van de keurders wachten alvorens zich te verbergen.

2.De aanvalsmen begeeft zich op normale wijze (gewone pas) naar het hokje. Lopen is te luidruchtig en kan de aandacht van de hond op het hokje (of de richting ervan) vestigen.

3.Hij is verplicht zich zo goed mogelijk te verbergen, met de rug tegen een der wanden of in de hoek, dus nooit met het gezicht tegen de muur. Masker vragen aan de keurders.

4. Tijdens het zoeken en de bij ontdekking zal de aanvalsmen steeds onbeweeglijk blijven staan, oplettend voor een eventueel naar het aangezicht springende hond. Hij dient eveneens een beschermende houding (arm op borsthoogte) aan te nemen.

3.3.4. Ontdekking.

1. Wanneer de hond de aanvalsmen ontdekt heeft, zal deze laatste nooit door om het even welk trucje, de hond tot blaffen of bijten pogen aan te zetten of te beletten.

Wat te doen bij opspringende honden?

In geval van gevaar mag de aanvalsmen zich beschermen.

2. De aanvalsmen dient de hond terdege in het oog te houden om uit te maken of hij bijt of niet. Dit bijten moet door de aanvalsmen sportief en eerlijk beoordeeld worden. Hij dient tevens te weten dat er een werkelijk verschil bestaat tussen bijten en stampen.

3. Wanneer de hond bijt, meldt hij dit aan de keurders. Dit gebeurt onmiddellijk na het beëindigen van deze oefening.

4. Zodra de liefhebber de aanvalsmen vast heeft in het hokje en de hond geeft een beet, telt deze beet in de opleiding en niet als bijten in het hokje.

3.3.5. Opleiding.

1. Wanneer de liefhebber bij het hokje komt om de aanvalsmen op te leiden, zal deze laatste wachten tot de meester hem heeft vastgegrepen alvorens het hokje te verlaten. Tenzij er een andere variatie door de keurders is opgelegd (zie punt 3.3.6 – 4 variaties in de vluchtpogingen).

2. Bij het verlaten van het hokje en tijdens de ganse duur van de oefening, zal de aanvalsmen voor ieder hond op dezelfde wijze wandelen, d.w.z. zelfde tempo, zelfde armzwaai, enz..

3. Er dient bijzonder opgelet, niet op de poten van de hond te trappen.

4. Wanneer bij het verlaten van het hokje de hond bijt en blijft bijten, zal de aanvalsmen gewoon verder gaan. Zulks geldt eveneens voor de ganse duur van de oefening.

5. Wanneer de aanvalsmen op de plaats van de vluchtpoging is gekomen, doch de hond bijt voor de eigenlijke vluchtpoging ondernomen werd, zal de aanvalsmen gewoon verder gaan. Mocht in deze fase de hond het bijten staken vooraleer wordt afgebeld, dan zal de aanvalsmen, onmiddellijk na het lossen van de hond, zijn eigenlijke vluchtpoging ondernemen.

6. De vluchtpogingen in normale omstandigheden worden uitgevoerd op de daartoe voorziene plaatsen en niet wanneer de aanvalsmen het ogenblik gunstig acht (vb. wanneer de hond onoplettend is).

7. Wanneer tijdens de opleiding en na de derde vluchtpoging de hond terug in contact komt met de aanvalsmen, en nog steeds in contact is wanneer het eindpunt van de oefening wordt bereikt, zal de aanvalsmen steeds verder doorgaan en desnoods van richting veranderen tot op het ogenblik dat de oefening wordt afgebeld of de hond lost.

8. Wanneer de aanvalsmen door de jury wordt geraadpleegd voor wat betreft de nabeten bij het verlaten van het hokje of tijdens de opleiding, zal de aanvalsmen zijn mening slechts kenbaar maken als hij **100 %** zeker is van zijn stuk.

9. Wanneer tijdens de opleiding, of wanneer dan ook de aanvalsmen de meester hoort praten tot zijn hond, of hem hoort ophitsen tot de aanval, zulks zal hij spontaan aan de jury melden.

3.3.6. Vluchtpogingen.

1. De vluchtpogingen moeten werkelijk vluchtend zijn. Zo dus nooit de armen naast het lichaam laten hangen, of de armen niet zijwaarts langs het lichaam trekken. In tegendeel, de aanvalsmen zal een beschermende houding aannemen. Beschermende houding wil zeggen: de arm op borsthoogte **VOOR** het lichaam.

Eenzijds is het zich op zijn dooie gemak onttrekken van de liefhebber fout, maar anderzijds dienen ook geen looprecords gevestigd te worden. Tijdens de vluchtpogingen, en voor de hond in contact is geweest, mag de aanvalsmen zich niet omdraaien (hond uitdagen) om de hond op te vangen.

2. Bij elke poging dient derwijze gewerkt, dat zowel arm- als beenbijters gelijke kansen krijgen.
3. Bij contact van de hond met de aanvalsmen, zal deze zich 3 meter van de liefhebber verwijderen, tenzij anders opgelegd.
4. In normale omstandigheden zal voor iedere hond van op dezelfde plaats gevluht worden.
5. Wanneer de hond niet aanvalt zal de aanvalsmen geen rekening houden met de afstand die hem scheidt van de hond.
6. Vluchtpogingen in onmiddellijke omgeving van de springtoestellen of andere hindernissen dienen met de nodige omzichtigheid uitgevoerd. Teneinde de honden niet te kwetsen verdient het de aanbeveling van de hindernissen weg te vluchten, tenzij natuurlijk anders werd opgelegd door de keurders.
7. Wanneer de hond in contact is met de aanvalsmen en de meester heeft zijn hond nog niet teruggeroepen, zal de aanvalsmen te werk gaan als bij gewone aanvallen, zo dus zeer beweeglijk.
8. Wanneer de meester zijn hond afroept is de aanvalsmen VERPLICHT alle werking te staken, ZELFS ALS DE HOND BLIJFT BIJTEN (stil blijven staan). Als de hond lost op het bevel van de meester, en terug herneemt moet de aanvalsmen eveneens stil blijven staan.
9. Alvorens terug in beweging te komen zal de aanvalsmen wachten tot de meester bij hem is weergekeerd en hem heeft vastgegrepen, tenzij natuurlijk door de keurders anders werd opgelegd (vb. Onmiddellijk terug vluchten).
10. Het beoordelen van nabeten in de vluchtpogingen valt buiten de bevoegdheden van de aanvalsmen, hij zal zich dus nooit mengen in eventuele discussies tussen de keurders.
11. Wanneer de hond lost en wilt hernemen moet de aanvalsmen afweren en verder te vluchten dit gebeurd op een normale manier. Wanneer de hond lost en geen aanstalten maakt om te hernemen, zal de aanvalsmen normaal verder vluchten tot eventueel afbellen van de oefening. Afweren mag niet gebeuren door stemgeluid.
12. Wanneer de liefhebber de aanvalsmen belet te vluchten zal hij dit melden aan de keurders na de oefening.
13. Wanneer de aanvalsmen wordt weggeduwd voor de vluchtplaats, zal dit niet aanzien worden als een poging en zal men verder gaan (na de oefening moet dit worden gemeld).
- 14. MOGELIJKE VARIATIES IN DE VLUCHTPOGINGEN.**
 - a. Het is verboden de aanvalsmen vluchtpogingen te laten uitvoeren rechtstreeks uit het hokje, dit voor alle categorieën. In Cat.1 kan na contact van de liefhebber met de aanvalsmen, en na het buitenkomen van beiden uit het hokje (vergezeld van de hond), een vluchtpoging ondernomen worden. In cat.2 en 3 zal er altijd een opleiding gebeuren en zal er steeds contact zijn tussen liefhebber en aanvalsmen na iedere vluchtpoging.
 - b. Poging waarbij de aanvalsmen even moet stilhouden alvorens te vluchten: De tijdspanne van stilstand moet voor elke hond even lang zijn. De eenvoudigste oplossing is voor iedereen een zelfde aantal seconden af te tellen (vb.21,22,23, enz. ...).

3.3.7. Gebruikmaking van het pistool.

1. Er wordt NOOIT gevuld tijdens de eerste vluchtpoging, enkel tijdens de tweede of de derde.
2. Onmiddellijk na goede ingang van de hond het schot afvuren.
3. Steeds vermijden in de richting van de hond (of meester) te vuren.
4. Bijt de hond in de arm van de hand waarmee het wapen wordt vastgehouden, dan vuurt de aanvalsmen niet.
5. Heeft de aanvalsmen de opdracht gekregen tijdens de tweede vluchtpoging te vuren en bevindt hij zich in vernoemd geval(3) dan wacht hij de derde vluchtpoging af om de schoten te lossen. Doet zich dan nog hetzelfde feit voor dan zal de jury beslissen wat er te doen staat. Eveneens in het geval van het tijdelijk onklaar geraken van het pistool tijdens de vluchtpogingen.

6. Wanneer de hond zijn beet lost op het schot zal de aanvalsmen er dienen op te letten geen schijnbewegingen te maken die de hond terug aan het bijten zou brengen, hij zal de vluchtpoging normaal verder zetten (normaal afweren). Met inachtneming van, het verschil tussen "LOSSEN" en "HERNEMEN".

7. Kaliber van kogels:

In **kat. II en III** is slechts **6 mm enkele lading** toegelaten.

In **kat. I** is zowel **6 mm als 9 mm enkele lading** toegelaten.

3.4. DE MEESTERVERDEDIGING.

3.4.1. Reglement N.V.B.K.

1. Terwijl hij wandelt wordt de liefhebber er door zijn hond van verwittigd dat de aanvalsmen hem volgt. Dit gebeurt op circa 5 meter afstand.

2. Na de liefhebber ten minste 10 meter te hebben achtervolgd, zal de aanvalsmen hem de hand drukken. Deze ontmoeting gebeurt stilzwijgend, tenzij anders opgelegd door de keurders.

3. Vervolgens zal de aanvalsmen, gewapend met latten of takken, de meester merkelijk te lijf gaan. Dit contact moet gekenmerkt zijn door een duidelijk lijf aan lijf gevecht. Hierdoor wordt niet verstaan een aanhoudend gevecht maar wel dat er over het contact tussen liefhebber en aanvalsmen geen twijfel kan rijzen.

4. Bij het lossen van de hond op bevel van de meester, zal de aanvalsmen onbeweeglijk blijven staan.

3.4.2. Inleiding.

Er moet op gewezen worden dat de meesterverdediging een van de moeilijkste oefeningen van het ringprogramma is door het feit dat ze uit verschillende fasen bestaat. Om die reden dient er aan deze oefening bijzonder aandacht en zorg besteed te worden. Het is noodzakelijk dat de aanvalsmen juist op de hoogte is van zijn taak. Daarom, in geval van twijfel nooit aarzelen om bijkomende uitleg aan de keurders te vragen.

3.4.3. Vertrek.

1. De aanvalsmen zal in normale omstandigheden steeds van op dezelfde plaats meester en hond volgen.

2. Wanneer het een oefening betreft waarbij de aanvalsmen eerst de meester moet tegemoet treden alvorens hem te volgen, zal hij voor elke liefhebber van op dezelfde plaats in beweging komen. Er dient opgemerkt dat bij het kruisen of voorbijsteken van de meester, de aanvalsmen niet speciaal op de hond zal inlopen om hem weg te lokken, tenzij hem zulks uitdrukkelijk werd bevolen. De hond proberen weg te duwen is vanzelfsprekend fout, want hierdoor wordt hij op onregelmatige wijze meegenomen of zelfs aangezet tot bijten.

3. Bij samen vertrekken zal de aanvalsmen voor eenieder op dezelfde plaats achterblijven of wegvluchten, er zorg voor dragend dat dit voor eenieder op identieke wijze gebeurt.

3.4.4. Volgen.

1. Eenmaal dat de liefhebber de al of niet verscholen aanvalsmen voorbij is en deze laatste met het volgen een aanvang neemt, zal dit achtervolgen steeds op dezelfde afstand van de meester beginnen, indien de hond bij de liefhebber blijft. Deze afstand is 5 m. De eenvoudigste oplossing is dat de aanvalsmen vertrekt van op een vooraf bepaalde plaats.

2. Wanneer bij het kruisen of voorbijsteken de hond bij de aanvalsmen blijft staan i.p.v. zijn meester te volgen, zal de aanvalsmen ofwel ophouden met de liefhebber te volgen en ter plaatse blijven staan, ofwel van richting veranderen. In beide gevallen dient het duidelijk bewijs geleverd dat de hond zijn meester verlaat.

3.4.5. Handdruk.

1. Wanneer de deelnemer op de daartoe aangeduide plaats is aangekomen zal de aanvalsmen hem de hand gaan drukken.

2. Bij het geven van de handdruk dient hij bij elke liefhebber op dezelfde wijze en in dezelfde lijn in te gaan. Het is uiterst onsportief voor de ene liefhebber op de kop van de hond in te gaan en voor de andere liefhebber niet.

3. De handdruk wordt voor iedereen op een zelfde wijze gegeven, d.w.z. naar gelang van de opdracht. Schijnbewegingen zijn altijd fout.

4. Alvorens de handdruk te geven zal de aanvalsmen er steeds voor zorgen dat deze hand vrij is. Dus tijdig latten of takken van hand verwisselen. Dit van hand verwisselen dient te geschieden voor iedereen op dezelfde wijze en beslist zal worden vermeden de hond hierbij te raken.

5. Wanneer meester de aangeduide weg niet volgt, zich op een verkeerde plaats opstelt voor de handdruk, (hetzelfde geldt trouwens ook voor het contact met de aanvalsmen) zal aanvalsmen hierop geen acht slaan en zich op de normaal voorziene plaats opstellen.

6. De aanvalsmen dient de door de keurders opgelegde weg steeds te volgen, behalve dan om het bewijs te leveren dat de hond zich van zijn meester verwijdert.

3.4.6. Aanvallen van de meester.

1. Wanneer de aanvalsmen met de meester in contact gaat komen zal hij steeds de hond terdege in het oog houden en dit om, ten eerste de "AANPAK" goed te kunnen uitvoeren en ten tweede om te vermijden dat de liefhebber zelf zou gebeten worden. Maar in geen geval ten voor- of ten nadele van de oefening. Schijnaanvallen dienen op minstens 1 meter van de liefhebber te gebeuren.

2. Het contact zelf (zittende of staande) moet krachtadig gebeuren en voor elke hond na hetzelfde verloop van tijd. Bij het contact moet zowel de arm en het been in beweging zijn. Na de handdruk kunnen b.v. de seconden geteld worden, 21,22,23, enz. ... Wanneer de wandelende meester moet aangevallen worden zal deze aanval steeds op dezelfde plaats gebeuren. Dit laatste is wel moeilijker omdat de aanvalsmen hierbij zelf zijn tempo moet bepalen naar gelang het wandeltempo van de liefhebber.

3. Wanneer de hond bij het contact niet onmiddellijk reageert zal de aanvalsmen de liefhebber blijven vasthouden totdat de hond bijt of tot het ogenblik dat de oefening door de keurders wordt afgebeld. Hierbij dient wel aangestipt dat het onsportief is bij het contact de arm of been aan te bieden.

4. Tijdens het bijten van de hond zal de aanvalsmen op dezelfde wijze te werk gaan als bij gewone aanvallen, t.t.z. tak- of latslagen in hetzelfde tempo en met dezelfde krachtadigheid uitvoeren, geen armen of benen wegtrekken en er in de mate van het mogelijke voor zorgen dat ten minste één keurder de waarde van de beet kan bepalen. De aanvalsmen moet blijven voort werken tot dat de hond lost of tot het ogenblik dat de oefening wordt afgebeld. Wanneer de hond heeft gelost zal de aanvalsmen onbeweeglijk blijven staan totdat de hond bij zijn meester is weergekeerd. Het eventueel afweren van de hond, wanneer hij lost tijdens het bijten, zal op dezelfde wijze geschieden als voor de gewone aanvallen. Hij mag zeker niet afgeweerd worden door stemgeluid.

N.B. Wanneer het contact met de meester plaats heeft in de onmiddellijke nabijheid van de springtoestellen, omheining, hokje, enz. ..., zal men steeds van deze hindernissen wegwerken. Denk aan eventuele kwetsuren voor de hond.

3.4.7. De hond verwijdert zich van zijn meester.

1. Het meenemen van de hond moet steeds op een faire wijze gebeuren. In welke fase van de oefening ook, hetzij bij het kruisen van de liefhebber, hetzij voor of na de handdruk, steeds zal hij vermijden de kop van de hond te zoeken om hem alzo (met of zonder schijnbewegingen) weg te lokken. Binnensmonds gemompel, licht getik met de latten of andere unfair handelingen zijn natuurlijk uit den boze. In alle geval hoeft de aanvalsmen geen rekening meer te houden met de normaal af te leggen weg. Hij moet er enkel maar op letten dat hij de afstand tussen hond en meester niet zelf bepaald maar blijft doorgaan met werken tot de oefening afgebeld wordt.

2. Vooraleer de meester op de plaats van de handdruk of aanpak is gekomen, mag zoals hierboven vermeld, de aanvalsmen bij het verwijderen van de hond het bewijs leveren dat de hond zijn meester verlaten heeft. Wanneer de meester op de plaats van de handdruk of aanpak staat moet de aanvalsmen de handdruk geven of aanpakken op welke afstand de hond ook verwijderd is van de meester.

3a. Als de liefhebber op de plaats van handdruk of aanpak is gekomen, doch in de verkeerde richting staat, dient de aanvalsmen toch de hand te drukken of de aanval te verrichten, dit laatste eventueel langs achter, rekening houdend met het gevaar dat de meester gebeten wordt. Zie ook ringreglement.

3b. Betreft meenemen van de hond: een aanvalsmen zal nooit een hond opzoeken en omhalen.

Vb. Een liefhebber dient te gaan zitten op een stoel voor de handdruk, de hond legt zich op +/- 2m achter zijn baas achter de stoel. De aanvalsmen dient na de handdruk zijn werk verder te zetten. Indien de hond niet in de baan van de weg ligt die de aanvalsmen dient te volgen mag deze de hond niet opzoeken om hem mede te nemen. Indien de hond toch in de baan van de door de aanvalsmen af te leggen weg ligt mag deze laatste de hond op een normale wijze trachten mee te nemen, de hond dient dan te bewijzen dat hij bij zijn baas blijft.

3.4.8. Vroegtijdig bijten.

Wanneer de hond één beet geeft voor de handdruk, tijdens de handdruk of tussen handdruk en het contact met de meester, zal de aanvalsmen niet te vlug mogen reageren en voert de oefening verder uit, en opgelegd werk trachten uit te voeren (tellen 21.22..enz.).

3.4.9. Het gebruik van het voorwerp.

1. Bij het gebruik maken van voorwerpen voor of na de handdruk, zal de aanvalsmen er moeten op letten dat hij die voorwerpen voor elke hond op dezelfde wijze gebruikt.
2. Kloppen op schutsel of op andere springtoestellen: een zelfde aantal kloppen, gegeven in éénzelfde tempo.
3. Bij gebruikmaking van op afstand rollend materiaal: erop letten dat de hond niet gekwetst wordt.
4. Dezelfde opmerking geldt voor het wegwerpen of wegstampen van kleine voorwerpen. Minstens 1 meter van de liefhebber.
5. Bij het wegspringen: zorgen dat zulks steeds van op dezelfde afstand van de liefhebber gebeurt. Minstens één meter van de liefhebber.
6. Bij het gaan zitten op stoelen of het rechtstaan: niet bruusk voor de ene en zacht voor de andere. Voorbeelden zijn er teveel om op te noemen. In de grond komt het steeds op hetzelfde neer: Voor iedereen op dezelfde manier werken.

3.5. BEWAKEN ZONDER MUILBAND.

3.5.1. Algemeen reglement N.V.B.K.

1. Indien de hond naar de aanvalsmen(of burger) toegaat en bijt (of stamp) en deze zijn nog niet in beweging, zo dus de oefening is nog niet begonnen, dient de aanvalsmen(of burger) stil te blijven staan en wacht op het teken van de keurders om eventueel de oefening te beginnen.
2. Wanneer de hond zich in de nabijheid van het voorwerp bevindt, zal de aanvalsmen aldus naderen dat het te bewaken voorwerp zich tussen hem en de hond bevindt.
3. Wanneer de hond zich merklijk van het te bewaken voorwerp verwijderd om zich naar de aanvalsmen te begeven, zal deze laatste recht op de hond ingaan.
4. Wanneer de hond zich merklijk van het voorwerp heeft verwijderd en daar ter plaatse blijft staan, zal de aanvalsmen de cirkels zo binnengaan dat het voorwerp zich tussen hem en de hond bevindt.
5. Wanneer de hond op het te bewaken voorwerp staat of ligt, zal de aanvalsmen op de kop van de hond ingaan (in de verlenging van het lichaam).
6. In de binnenste cirkel gekomen(dus op minder dan 1,5 m.) mag niet rond de hond gedraaid worden. De aanvalsmen moet recht naar het voorwerp gaan.
7. Als de hond bijt, moet de aanvalsmen trachten zich op natuurlijke wijze rechtlijnig en achterwaarts van het voorwerp te verwijderen. Hij mag zich dus NIET omdraaien om zodoende de hond mee te nemen.
8. Moet een voorwerp meegenomen worden, dan mag dit niet lager dan de knie gehouden worden.
9. Tijdens de eerste of de tweede poging mag de aanvalsmen nooit een tweede voorwerp op minder dan 3,5 m. (of binnen de cirkels) van het te bewaken voorwerp achterlaten.

10. Het is de aanvalsmen toegelaten het voorwerp met de voet weg te nemen.

11. De aanvalsmen moet een verdedigende houding aannemen zodra de hond wil aanvallen (dus geen armen naast het lichaam). Verdedigende houding wil zeggen arm op borsthoogte VOOR het lichaam.

3.5.2. Wijze van optreden van de aanvalsmen.

1. Alvorens de oefening te beginnen zal de aanvalsmen wachten tot de meester volledig uit het zicht van de hond verdwenen is.

2. Hij zal het teken van de keurders afwachten alvorens te werken, of tenminste wachten, tot de keurders klaar zijn om op zijn optreden te letten.

3. Wanneer de hond het voorwerp verlegt, dient de aanvalsmen voor ogen te houden dat de cirkels automatisch ook worden verlegd. Deze cirkels zijn inderdaad louter denkbeeldig.

4. Wanneer de hond de aanvalsmen buiten de cirkels is tegemoet getreden (met vier poten buiten) moet de aanvalsmen onbeweeglijk blijven staan, tot op het teken van de keurders.

5. Bij het binnengaan van de cirkels zal hij de punten 3.5.1 - hiervoor beschreven - van het reglement voor ogen houden. In twijfelachtige gevallen zal de aanvalsmen naar de keurders zien, alvorens in te gaan.

6. De aanvalsmen dient er met de meeste aandacht voor te zorgen dat hij voor alle honden op dezelfde wijze de cirkels binnen- en buiten gaat. Hij dient zijn krachten zodanig te doseren dat hij zowel voor de eerste als voor de twintigste hond met hetzelfde temperament optreedt.

7. Bij het binnen stappen van de cirkels zal hij vermijden op de cirkellijnen te trappen, dit om alle discussies te vermijden.

8. Wanneer de hond op de aanvalsmen toekomt of nog maar aanstalten daartoe maakt, zal deze laatste noch aarzelen noch stilstand maken. Zijn gang versnellen of vertragen om de hond op welke wijze ook te beïnvloeden, te bevoor- of benadelen, is volstrekt fout.

9. De aanvalsmen moet een verdedigende houding aannemen zodra de hond hem wil aanvallen.

10. Wanneer de hond in contact is, zal de aanvalsmen zich nooit omdraaien om alzo de hond buiten te slepen. Het is door op een natuurlijke wijze achterwaarts te gaan dat hij moet trachten hem buiten de cirkels te krijgen. Het zijn beslist geen goede aanvalsmannen die door hun kunde en jarenlange ervaring allerhande trucjes aanwenden om de honden te "lijmen". De aandacht dient erop gevestigd dat in de meeste gevallen de armbijters benadeeld worden bij dergelijke zaken. Men zal steeds de arm in dezelfde houding moeten houden als bij het begin van het contact met de hond, t.t.z. de arm niet laten zakken of omhoog brengen, en zeer zeker niet, als de hond in de binnenkant van de mouw bijt, de arm dichtknijpen.

11. Lost de hond niet, dan zal de aanvalsmen trachten de hond van zijn te bewaken voorwerp weg te slepen, en dit tot eventueel afbellen van de oefening (d.i. wanneer de hond méér dan 10 sec. op een afstand van méér dan 3,5 m. van zijn te bewaken voorwerp blijft). Bij het meeslepen tot buiten de cirkels en wanneer de hond lost en buiten blijft staan, zal de aanvalsmen onbeweeglijk blijven tot de hond terug naar zijn voorwerp keert of tot op het ogenblik dat de oefening wordt afgebeld.

12. Het buitengaan van de aanvalsmen (met of zonder hond) dient naar dezelfde plaats te geschieden van waar hij is binnengekomen. Hier dient de aanvalsmen bij lang slepen van de hond, evenwel op te letten voor eventuele hindernissen op zijn terugweg (voorwerpen, put, haag, e.d.). In voorkomend geval zal hij deze hindernissen omzeilen teneinde zichzelf en de hond niet te kwetsen, of nog, om te beletten dat deze hindernissen het gedrag van de hond zouden beïnvloeden.

13. In de onmiddellijke omgeving van het te bewaken voorwerp gekomen, zal de aanvalsmen zich onthouden van het maken van zijsprongen met de bedoeling in het bezit van het voorwerp te komen, of voor armbijters de linkerhand aanbieden en wegtrekken, om met de rechterhand te nemen en omgekeerd. Dus geen schijnbewegingen.

14. Tevens zal hij zich onthouden zodanig op te treden dat de hond een abnormale kans tot bijten krijgt. Het tegenovergestelde is natuurlijk even oneerlijk.

15. In de binnenste cirkel aangekomen (dus op minder dan 1,5 m. Van het te bewaken voorwerp) zal de aanvalsmen recht naar het voorwerp gaan NIET ROND de hond draaien teneinde hem het voorwerp af te nemen.

16. Wanneer de hond zijn voorwerp laat wegnemen zal de aanvalsmen steeds trachten langs dezelfde kant buiten te gaan als langs waar hij gekomen is.

17. Het is toegelaten het voorwerp met de voet weg te nemen. Het nadien met de hand overnemen is eveneens toegelaten (hiervan mag echter geen misbruik gemaakt worden). Het is echter niet toegelaten om met een wandelstok of dergelijke zaken een voorwerp weg te nemen.

18. Wanneer de aanvalsmen in het bezit is van het te bewaken voorwerp, en hij wordt onderweg nog gebeten, dan zal hij het voorwerp laten vallen op het ogenblik zelf dat hij gebeten wordt. Wanneer zulks gebeurt tijdens de eerste poging, dan zal hij rekening dienen te houden met de afstand van het voorwerp vooraleer hij zijn volgende poging aanvat.

19. Bij het afweren met het te bewaken voorwerp zal de aanvalsmen de nodige voorzichtigheid in acht nemen teneinde de hond niet te bezeren.

3.5.3. Verschillende pogingen bij het bewaken.

3.5.3.1. Het meenemen van een voorwerp.

1. Bij het binnengaan der cirkels zal het voorwerp nooit lager dan kniehoogte worden gehouden, indien dit voorwerp volledig dicht is.

2. Bij eventueel naderen van de hond zal de aanvalsmen vermijden met het tweede voorwerp op- en neergaande bewegingen te maken om de hond also eventueel af te weren. Hij zal alleszins nooit brutaal te werk gaan en altijd vermijden de hond te bezeren.

3. Tijdens de eerste of de tweede poging zal het tweede voorwerp nooit binnen de cirkels achtergelaten worden (d.w.z. op minder dan 3,5 m. van het te bewaken voorwerp).

3.5.4. Afweervoorwerpen.

Maten: Max. 1,20 m. - Max. hoogte = 1,50 m.

Gemaakt in een rechthoek met daarin beweegbare voorwerpen, zoals: linten - fietsbinnenbanden - takken enz.

...

Vaste voorwerpen zoals een kader bijna volledig dicht met zak of planken, moeten een opening hebben van min. 60 cm. diameter, zodat arm- of beenbijter evenveel kans krijgen. Alle te gebruiken afweervoorwerpen mogen niet dieper zijn dan de armlengte van de dienstdoende aanvalsmen.

HET MEENEMEN VAN EEN VOORWERP WAAR DE HOND MOET DOOR- OF OVERGAAN.

1. Er zal steeds getracht worden een voorwerp met een handvat in het midden te gebruiken.

2. Bij het opmaken van het wedstrijdprogramma zal de aanvalsmen steeds aan de keurders vragen of de hond VERPLICHT is over of door het voorwerp te gaan.

3. Is de hond niet verplicht door of over het voorwerp te gaan, dan mag de aanvalsmen met het draaien van de hond geen rekening houden, maar moet hij recht naar het te bewaken voorwerp gaan.

4. Wanneer door het draaien van de hond de aanvalsmen langs achter wordt aangevallen dan zal deze zich achteruitgaande van het te bewaken voorwerp verwijderen.

5. Wanneer de aanvalsmen het te bewaken voorwerp wegneemt, dan mag hij dit voorwerp vòòr het tweede voorwerp houden om also de hond af te weren.

6. Wanneer de honden opgelegd is door een tweede voorwerp te gaan, maar de hond weigert zulks en tracht rond te draaien, dan zal de aanvalsmen op een normale manier meedraaien en in alle geval vermijden door brutaal optreden de hond van zijn lichaam te houden, of een rijdend of rollend voorwerp van de grond lichten.

7. Wanneer tijdens de derde poging de hond door het tweede voorwerp bijt, dan mag de aanvalsman, vooral wanneer dit voorwerp nogal omvangrijk is, bij het lossen van de hond, dit voorwerp ter plaatse achterlaten. Zodoende wordt vermeden dat de hondenpoten in het voorwerp zouden verward geraken.

3.5.5. Het werpen van voorwerpen naar de hond.

1. Bij het gooien van voorwerpen naar de hond zal de aanvalsman aan de keurders om instructies vragen: moeten de voorwerpen op of naast de hond komen.

2. De aanvalsman zal voor iedere hond op dezelfde wijze te werk gaan, d.w.z. van op dezelfde afstand van de hond beginnen werpen en er voor zorgen dat de voorwerpen op dezelfde plaats terechtkomen.

3. Het smijten mag niet met volle geweld gebeuren, ook hier opletten dat voor elke hond op dezelfde manier wordt gehandeld.

3.5.6. Het praten van de aanvalsman tegen de hond.

Voor elke hond op dezelfde toon en van op dezelfde plaats.

3.5.7. Dreigende poging.

Zoals steeds van op dezelfde plaats beginnen te werken. Ten alle prijzen vermijden de hond te raken.

3.5.8. Plaatsen van een tweede voorwerp door de aanvalsman buiten de cirkels.

1. Het voorwerp ver genoeg buiten de cirkels plaatsen (dus min. 1 meter).

2. Op normale wijze uitvoeren van het buitenslepen.

3.5.9. Besluit.

Wanneer bij het opstellen van het programma de aanvalsman meent dat in een of andere poging gevaar voor hemzelf of voor de hond zou schuilen, dan is hij in geweten verplicht zulks aan de keurders kenbaar te maken. Het zijn tenslotte deze laatste die de volle verantwoordelijkheid van de wedstrijd dragen. Vaste pogingen kunnen opgelegd worden door de keurders. Dit enkel in Cat. I, daarom: Goed uitleg vragen wat betreft hoe? Waar binnen gaan? Enz.

3.6. HET BEWAKEN MET MUILBAND.

In grote trekken dient de burgeraanvalsman op dezelfde manier op te treden als de aanvalsman.

Hij heeft enkel af te rekenen met twee i.p.v. drie pogingen.

Een burgeraanvalsman op de hoogte van zijn taak gaat nooit binnen de cirkels met gepresenteerde armen. Hij wacht het ogenblik af om de hond te vangen, indien deze laatste het bewijs levert dat hij gaat aanvallen.

De meest voorkomende fout bij tal van burgeraanvalsmannen is dat ze de honden hun volle kans niet geven doordat ze bij het naderen van de hond (uit schrik ???) beginnen te twijfelen, niet meer kordaat doorgaan en zelfs het lichaam afwenden. Dergelijk optreden vervalst het wedstrijdbeeld!

Verder dient erop gelet dat niet aldus wordt opgetreden (vb. Door het maken van uitdagende bewegingen) dat de hond aan het stampen blijft.

Zulks heeft immers abnormaal slepen tot gevolg.

Wanneer met twee burgeraanvalsmannen wordt gewerkt, (een valse en een echte) en de hond stampt op de verkeerde burger, zal de echte burgeraanvalsman daar geen rekening mede houden en normaal doorgaan.

Moest de burgeraanvalsman een manier van handelen worden opgelegd waarbij het hem onmogelijk is zijn gelaat te beschermen dan kan hij hieromtrent bij de keurders protest aantekenen.

Pogingen zonder armbescherming mogen uitgevoerd worden met goedkeuring van de burgeraanvalsman en dit alleen wanneer het gelaat optimaal en in alle omstandigheden beschermd is.

Bij zogenaamd "dubbelwerk" doet de valse burger (eventueel aanvalsman of karweiman (beschermd)) zijn werk gewoon verder, ook indien de hond zich op dit moment buiten de ringen begeeft en de valse burger komt stompen.

De burgeraanvalsman zal zijn opgelegde taak normaal uitvoeren op het tijdstip door de keurders opgelegd. Bij twijfel: voor aanvang van de wedstrijd voldoende uitleg vragen aan de betrokken keurders.

Dubbel werk (enkel toegelaten in cat.1) De persoon die voor afleiding zorgt (aanvalsman en/of valse burger) mag nooit dichterbij komen dan 1 meter buiten de ringen, 4.5 m van het te bewaken voorwerp. De echte aanvalsman en/of burger zal zijn poging inzetten op minimum 3 meter buiten de ringen, 6.5 m van het te bewaken voorwerp.

Zodra deze zijn poging inzet wordt alle afleiding gestaakt. De afleider blijft onbeweeglijk tot oefening beëindigd is.

4. Nostalgie

Uit de vorige versie :

" ...

A. KLEDIJ-SCHOEISEL - MASKER - ALGEMEEN.

1. Het reglement van het N.V.B.K. voorziet enkel en uitsluitend in gewone hobbalen. Deze mogen niet geverfd zijn.

2. Boven en onder kostuums moeten derwijze gemaakt zijn dat de aanvalsmen een maximum aan bewegingsvrijheid behoudt, terwijl hij maximaal beschermd is.

3. Het kostuum moet alleszins van dergelijke kwaliteit zijn, dat ALLE HONDEN, zowel arm- als beenbijters op een faire wijze aan hun trekken kunnen komen. Te dikke of te dunne kostuums en zeer zeker opgevulde mouwen of broekspijpen zijn uit den boze.

4. Het opstikken van de lappen die gemakkelijk lossen dient vermeden te worden.

5. Het spreekt vanzelf dat het ideale kostuum niet bestaat. Ook is het zo dat het kostuum dikwijls afhangt van de persoonlijke stijl van de aanvalsmen. Lichamelijke sterke zullen gemakkelijker in een zwaar kostuum werken dan de zwakkere broertjes.

6. Aan te raden is het alleszins dat de aanvalsmannen onder elkaar raadplegen en eventueel kostuums eens uitproberen.

B. HET BOVEN KOSTUUM.

Allereerst weze hier opgemerkt dat elke club over méér dan één degelijk BOVEN KOSTUUM zou moeten beschikken. Wij kunnen drie soorten boven kostuums onderscheiden.

1. BROEK EN VEST- GEWOON MODEL:

Deze zijn meestal gemaakt door opeenstikking van twee lappen. Op de dijen, armen en benen worden nogmaals 2 tot 4 lappen ter versterking opgestikt. Meestal vertonen rug, borst en oksels geen versterking. Er zou moeten getracht worden dat het kostuum OVERAL uit 4 tot 6 lappen zou bestaan. Niet alleen is de aanvalsmen dan beter beschermd, ook de hond heeft dan OVERAL een eerlijke kans om vol te bijten.

2. BOVENKOSTUUM ZONDER ONDERKOSTUUM.

Dit type kostuum is vervaardigd uit 5 tot 6 opeengestikte lappen en kan eventueel opgevuld worden met het z.g. "plastiëkmousse" of lichte vilt. De binnenzijde is gevoerd met dun zeildoek. Dit soort kostuum heeft het voordeel overal een afdoende bescherming te bieden, en bovendien geeft het de hond op elke plaats een gelijkwaardige kans tot bijten. Het zit vrij gemakkelijk en biedt een volledige bewegingsvrijheid. Bij gebruik van dergelijk kostuum lijkt het toch aangeraden rond arm, been en knie nog een extra bescherming aan te brengen. Het zijn immers deze plaatsen die de voorkeur van onze honden genieten.

3.MATEN VAN HET BOVENKOSTUUM.

ONDERARM = 54 cm à 58 cm omtrek.

ONDERBEEN= 63 cm à 67 cm omtrek.

STIKSEL = vierkantjes van 4 cm op 4 cm.

LENGTE BIJTSTUKKEN: overtrekken:

- arm = minimum 45 cm lengte

- been = minimum 60 cm lengte

C.HERSTELLING BOVENKOSTUUM.

1.Uit de verschillende soorten hopbaal is de wolbaal te verkiezen (t.t.z. de zakken waarin men deze producten verpakt).

2.De opstikking van een enkele lap is wegens het snel stuk zijn af te raden. Dit nadeel vervalt natuurlijk voor wie over veel tijd beschikt ..

3.Voorkeur dient gegeven aan dubbele lappen, vierkantig gestikt. deze Zijn vijfmaal zo sterk als de enkele lap.

4.Soorten van hechtingsdraad: katoenen touw en gewone koord (pek of nylondraad zijn af te raden).

5.Het blijkt soms nodig nieuwe kostuums soepel te maken.

Dit geschied best door indompeling in koud of lauw water. Opletten nochtans dat het weefsel niet gans zijn apprêt verliest. De beste methode lijkt wel een bovenkostuum een tijd in een vochtige kelder of plaats te hangen.

6.Schuren van bretellen: dit kan vermeden worden door aan de binnenkant te bekleden met vilt.Verder de huid insmeren met vaseline of olie. De geïrriteerde huid nabehandelen met zalf.

D.HET ONDERKOSTUUM.

(WORDT NIET OVERAL GEBRUIKT, ZIE Par.2 van B).

ALGEMEEN.

Men mag gerust stellen dat het onderkostuum het belangrijkste onderdeel van de kledij van de aanvalsmen uitmaakt. Een aanvalsmen mag niet aanvaarden dat zijn club niet over een degelijk onderkostuum zou beschikken. Het onderkostuum is immers het kledingstuk dat de meeste bescherming biedt, en dit op alle plaatsen van het lichaam. Het is daarom aller noodzakelijkst dat het onderkostuum

vervaardigd is uit degelijk materiaal en wel zo, dat de aanvalsmen er zich gemakkelijk in voelt en een maximale bewegingsvrijheid behoudt. Om dan nog niet te gewagen van de beschermde functie van het onderkostuum! Een aanvalsmen die pocht op zijn blauwe plekken is er voorzeker geen van het allerbeste soort! Uit de vele materialen waaruit een onderkostuum kan worden vervaardigd, volgen hier de voornaamste:

1.Dik leder: geeft zelden voldoening en is te vermijden.

2. *Combinatie van licht leder met vilt: zeer goed.*
3. *Combinatie van zeildoek met vilt: zeer goed.*
4. *Dun tapijt met licht leder op de meest kwetsbare plaatsen: zeer goed.*

Variaties en verschillende uitvoeringen.

1. *Uitsluitend been -en armbescherming: volstrekt af te raden.*

2. *Mouwen van het onderkostuum die aan de polsen nauw aansluiten (vb. door middel van elastiek of veter) zijn levensgevaarlijk. De aanvalsmen kan immers zijn hand in de mouw niet terugtrekken, wanneer de hond de neiging vertoont in de hand te willen bijten.*

3. *Broek en vest uit een stuk: geeft zelden voldoening.*

4. *Broek uit twee delen, vest uit twee delen: aan te raden.*

5. *Arm en beenwindels, met eventueel knielappen: goed. Vooral dan voor een aanvalsmen die niet over een degelijk onderkostuum beschikt. Het voordeel ligt voor de hand: windels zijn goedkoop en gemakkelijk te vervaardigen (vb. uit oude katoenen dekens, ze bieden een prima bescherming, en zijn gemakkelijk te vervangen en wasbaar (denk aan de hygiëne i.v.m. het zweten).*

Nadeel: Het vergt enige ervaring om windels aan te brengen. Te los aangebracht zakken ze af, te strak aangetrokken hinderen ze een vlotte bloedsomloop.

6. *Voor extra beveiliging op de meest kwetsbare plekken kunnen ook badhanddoeken aangewend worden.*

E. ONDERHOUD VAN HET KOSTUUM.

Van het allergrootste belang is het onderhoud van het onderkostuum. Vooral dan het lederen. Het onderhoud gebeurt best door regelmatig insmeren met speciaal vet en dit zowel aan binnen- als buitenkant. Het regelmatig luchten van het onderkostuum is verder ook geen overdreven luxe. Men denkt slechts aan het overvloedige zweten van de aanvalsmen.

Tot slot nog dit:

Hoe gek het ook moge klinken, sommige aanvalsmen dragen bretellen van het aanvalspak aan de buitenkant (dus zichtbaar). Niet om esthetische redenen wordt deze handelwijze afgekeurd, maar wel omdat het gevaar inderdaad niet denkbeeldig is dat hondenpoten erin verstrengeld zouden geraken.

..."